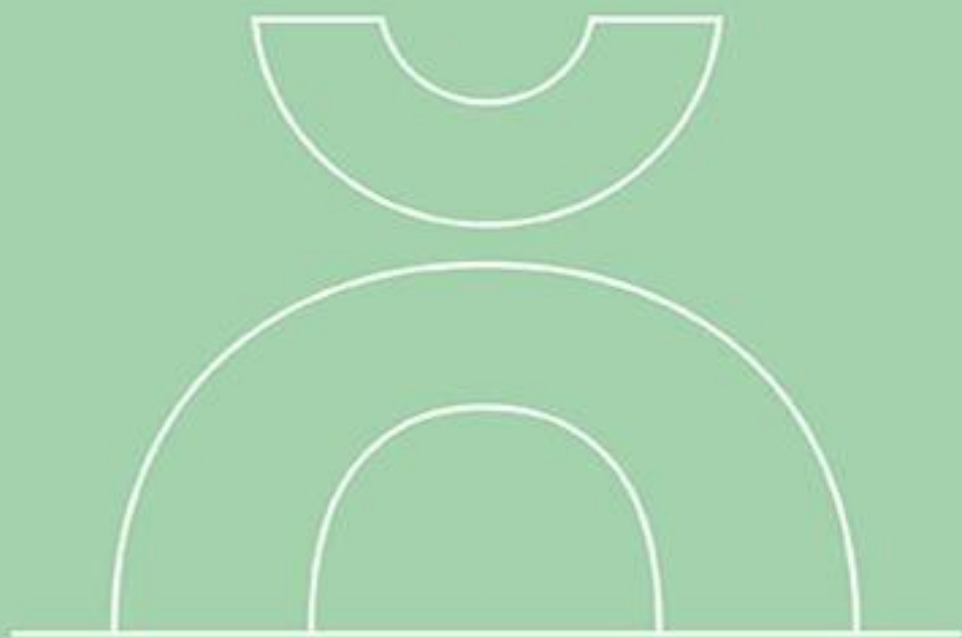

PROGRAMACIÓ
DEPARTAMENT D'ÀRAB

2025 / 2026

A. Aspectes organitzatius		
1	COMPOSICIÓ DEL DEPARTAMENT. FUNCIONS DE DIRECCIÓ, COORDINACIONS DE DEPARTAMENT I PROFESSORAT	04
2	OFERTA FORMATIVA DEL DEPARTAMENT DIDÀCTIC. CURSOS CURRICULARS I COMPLEMENTARIS. TIPOLOGIES I MODALITATS	04
3	CALENDARI DE REUNIONS	04
4	CALENDARI DE RECOLLIDA DE NOTES	05
5	ÚS DE PLATAFORMES I PROGRAMARI CORPORATIU PER A LA COMUNICACIÓ INTERNA DEL DEPARTAMENT DIDÀCTIC	05
6	SESSIONS D'ESTANDARDITZACIÓ DEPARTAMENTAL	06
	6.1 RESPONSABLES DE LES SESSIONS	06
	6.2 CALENDARI DE LES SESSIONS	06
7	PROVES UNIFICADES DE CERTIFICACIÓ (PUC)	06
	7.1 ADMINISTRACIÓ DE LES PROVES ESCRITES. ORGANITZACIÓ DELS TRIBUNALS EN LA CORRECCIÓ D'EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ESCRITA I MEDIACIÓ ESCRITA	07
	7.2 ADMINISTRACIÓ DE LES PROVES ORALS. CONVOCATÒRIA, PREPARACIÓ DE LES PROVES PER PART DELS CANDIDATS I CORRECCIÓ DELS TRIBUNALS	07
B. Aspectes curriculars		
1	INTRODUCCIÓ	08
	A) MARC LEGISLATIU	08
	B) JUSTIFICACIÓ DE LA PROGRAMACIÓ	09
	C) CONTEXTUALITZACIÓ	10
2	CURRÍCULUM DELS DIFERENTS NIVELLS	11
3	DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES	38

4	ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES	39
	A) METODOLOGIA GENERAL I ESPECÍFICA DE L'IDIOMA	39
	B) ACTIVITATS I ESTRATÈGIES D'ENSENYANÇA I APRENENTATGE	44
5	AVALUACIÓ	57
	A) CRITERIS D'AVALUACIÓ DELS CURSOS CURRICULARS I DE LES PROVES DE CERTIFICACIÓ	57
	B) CRITERIS DE QUALIFICACIÓ EN ELS CURSOS CURRICULARS I EN LES PROVES DE CERTIFICACIÓ. ÚS DE RÚBRIQUES COM A INSTRUMENT D'AVALUACIÓ DE LES ACTIVITATS DE LLENGUA PRODUCTIVES	71
	C) CRITERIS D'AVALUACIÓ DELS CURSOS DE FORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA	73
	D) CRITERIS D'AVALUACIÓ EN EL TEST DE CLASSIFICACIÓ	74
6	MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS	74
7	FOMENT DE LA LECTURA	75
8	UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ	75
9	RECURSOS DIDÀCTICS	75
10	ACTIVITATS CULTURALS COMPLEMENTÀRIES	75

A. Aspectes organitzatius

1 COMPOSICIÓ DEL DEPARTAMENT. FUNCIONS DE DIRECCIÓ, COORDINACIONS DE DEPARTAMENT I PROFESSORAT

Aquest curs escolar, el departament d'àrab està format per tres docents a temps complet. Una de les docents que conformen el Departament, ocupa actualment el càrrec de Cap d'estudis; i una altra, s'encarrega de les qüestions relacionades amb la Caporalia de Departament.

2 OFERTA FORMATIVA DEL DEPARTAMENT DIDÀCTIC. CURSOS CURRICULARS I COMPLEMENTARIS. TIPOLOGIES I MODALITATS

Al llarg del curs 2025-2026, l'oferta formativa del departament d'àrab és de 9 grups curriculars i dos cursos formatius complementaris: un de 30 hores i altre de 60 hores. Tots els grups d'àrab s'oferten en la modalitat d'ensenyament presencial.

Els 9 grups curriculars es distribueixen de la següent manera:

A2	B1	B2
1A2: 3 grups 2A2: 2 grups 3A2: 1 grup	1B1: 1 grup 2B1: 1 grup	1B2+2B2: 1 grup integrat

El curs cursos formatius complementaris són: "Iniciació a l'àrab", de 60 hores i "Pràctica d'expressió oral. Nivell A2", de 30 hores.

3 CALENDARI DE REUNIONS

Les reunions previstes per al present curs són de diferent índole. Al llarg del curs escolar, la cap de Departament i la cap d'estudis assistiran a 4 reunions de COCOPE que estan programades per als següents mesos: setembre, gener, març i juny; i tots els membres del Departament assistiran a les reunions de departament i als claustres (tant ordinaris com extraordinaris, si hi haguera).

Les dates previstes per als claustres són: 18/09/25, 31/10/25, 13/02/26 i juny del 25; i per a les reunions de departament ordinàries: 26/09/25, 24/10/25, 28/11/25, 30/01/26, 27/02/26, 27/03/26 i 22/05/26.

4

CALENDARI DE RECOLLIDA DE NOTES

Tal y com s'explica a l'Ordre 34/2022, l'avaluació contínua “suposa una recollida organitzada i sistemàtica d'informació de l'evolució de l'alumnat al llarg del curs amb la finalitat de millorar el procés d'ensenyament i aprenentatge i de prendre les decisions oportunes amb relació a la promoció de l'alumnat als diferents nivells i cursos”.

En el seu article 8.1, s'especifica que “l'avaluació de la convocatòria ordinària serà el resultat de l'avaluació contínua o de progrés, amb un mínim de dues recollides anuals de notes en cada activitat de llengua. La comissió de coordinació pedagògica podrà determinar una quantitat superior de qualificacions numèriques que el professorat ha d'obtenir de l'alumnat per tal de poder avaluar-lo”.

Cada docent del Departament recollirà les notes de cada activitat de llengua, dels grups que imparteix, y les introduirà a ITACA en les següents dates:

- Avaluació parcial: entre el 15/12/25 i el 13/02/26
- Avaluació final: entre el 13/05/26 i el 26/05/26

Les qualificacions parcials del curs que conformen l'avaluació contínua estaran disponibles per a la consulta per part de l'alumnat a través de Webfamília.

L'alumnat oficial en els cursos curriculars no conduents a la prova de certificació, i l'alumnat oficial del curs curricular conduent a la certificació del nivell A2 disposarà, a més, d'una convocatòria extraordinària que tindrà lloc en les següents dates:

- Avaluació extraordinària: entre el 22/06/26 i el 29/06/26

Quant als cursos d'oferta formativa complementària, l'avaluació serà contínua o de progrés mitjançant l'assistència presencial i la participació activa en les classes.

5

ÚS DE PLATAFORMES I PROGRAMARI CORPORATIU PER A LA COMUNICACIÓ INTERNA DEL DEPARTAMENT DIDÀCTIC

Els docents del departament d'arab utilitzen el correu corporatiu d'Outlook 365 per a la comunicació interna del Departament. Tot el professorat utilitza les ferramentes que la Conselleria d'Educació, Cultura, Universitats i Ocupació posa a disposició dels centres educatius per a la comunicació entre el centre i l'equip docent amb l'alumnat i els responsables familiars que es realitza a través de les plataformes ITACA-Web Família 2.0 i Mòdul Docent 2.0.

També es fa ús de la plataforma educativa Aules per a la comunicació entre la docente y l'alumnat.

6

SESSIONS D'ESTANDARITZACIÓ DEPARTAMENTAL

Amb la finalitat de concretar els aspectes generals descrits al Decret 242/2019, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana, i actualitzar els nivells i descriptors revisats, tots els membres del departament d'àrab assistiran a dos jornades d'estandarització.

6.1 RESPONSABLES DE LES SESSIONS

La primera sessió serà departamental. La cap de departament emetrà un acta on es detallen les activitats realitzades, els assistents i els acords aconseguits o les conclusions de les sessions. Aquestes actes s'inclouran com annexos a l'acta de reunió de departament següent.

La segona sessió serà interdepartamental, amb l'objectiu d'homogeneïtzar els mètodes d'avaluació i correcció de les proves. La persona que ostente la Secretaria del centre emetrà un acta on es detallen les activitats realitzades, els assistents i els acords aconseguits o les conclusions de les sessions.

6.2 CALENDARI DE LES SESSIONS

Les dates de realització de les dos sessions es fixaran i anunciaran amb suficient antelació per a facilitar l'organització d'aquestes.

7

PROVES UNIFICADES DE CERTIFICACIÓ (PUC)

La direcció general competent en matèria d'ensenyament d'idiomes de règim especial convocarà anualment la prova de certificació i determinarà, entre altres aspectes, els idiomes i nivells convocats, el calendari de matriculació i la data, i el lloc de celebració de la prova.

L'alumnat oficial d'àrab matriculat en l'últim curs conduent a la prova de certificació dels nivells B1 i B2 haurà d'inscriure's per a la realització de la Prova Unificada de Certificació. Aquesta inscripció estarà exempta de l'abonament de l'import de matrícula.

Les persones no matriculades en els cursos curriculars de les escoles oficials d'idiomes que vulguen optar a l'obtenció dels certificats d'àrab dels nivells B1 i B2 de l'escola oficial d'idiomes podran matricular-se com a alumnat lliure en les proves de certificació. L'import de la matrícula de l'alumnat lliure en la prova de certificació està contemplat en la normativa vigent en matèria de taxes.

Les candidates i els candidats a la prova de certificació disposaran de dues convocatòries anuals.

7.1 ADMINISTRACIÓ DE LES PROVES ESCRITES. ORGANITZACIÓ DELS TRIBUNALS EN LA CORRECCIÓ D'EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ESCRITA I MEDIACIÓ ESCRITA

L'administració de les proves escrites seguirà l'ordre que s'establisca en les guies facilitades per la Conselleria.

Els tribunals d'avaluació de les proves de certificació d'àrab, amb caràcter general, estaran compostos per dos docents per a l'avaluació de les activitats de producció i coproducció escrita, i de mediació escrita. Per a la correcció d'aquestes destreses s'utilitzaran les rúbriques corresponents.

7.2 ADMINISTRACIÓ DE LES PROVES ORALS. CONVOCATÒRIA, PREPARACIÓ DE LES PROVES PER PART DELS CANDIDATS I CORRECCIÓ DELS TRIBUNALS

Amb anterioritat a l'inici del període de les proves PUC es publicaran en la web de l'EOI els llistats amb les candidates i els candidats matriculats, així com les dates, el lloc i les hores per a la realització de la part oral (producció i coproducció, i mediació) dels nivells B1 i B2. Cada candidat/a tindrà assignat un dia i hora determinat.

Les candidates i els candidats hauran de preparar, en el temps establert per a cada nivell, les tasques de producció i coproducció de textos orals, i la tasca de mediació oral. Tindran a la seua disposició les fitxes amb la informació necessària per a desenvolupar les tres tasques i podran prendre notes o preparar un guió.

L'administració de les proves orals seguirà l'ordre que s'establisca en les guies facilitades per la Conselleria.

Els tribunals d'avaluació de les proves de certificació d'àrab, amb caràcter general, estaran compostos per dos docents per a l'avaluació de les activitats de producció i coproducció oral, i de mediació oral. Per a la correcció d'aquestes destreses s'utilitzaran les rúbriques corresponents.

B. Aspectes curriculars

1 INTRODUCCIÓ

A) MARC LEGISLATIU

El marc legal en el qual es basa la següent programació inclou la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, estableix els principis generals que ha de regir el sistema educatiu i dedica els articles 59, 60, 61 i 62 a l'ordenació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.

Resolució de 19 de juliol de 2019, publicada el 26 de juliol de 2019, del secretari autonòmic d'Educació i Formació Professional, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes durant el curs 2019-2020.

REIAL DECRET 1041/2017, de 22 de desembre, pel qual es fixen les exigències mínimes del nivell bàsic a l'efecte de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2, dels Ensenyaments d'idiomes de règim especial.

REIAL DECRET 806/2006, de 30 de juny, pel qual s'estableix el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu, establida per la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació. (BOE 14.07.2006)

CAPÍTOL VIII. Ensenyança d'idiomes.

DECRET 167/2017 de 3 de novembre, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament orgànic i funcional de les escoles oficials d'idiomes.

DECRET 155/2007, de 21 de setembre, del Consell, pel qual es regulen els ensenyaments d'idiomes de règim especial en la Comunitat Valenciana i s'estableix el currículum del nivell bàsic i del nivell intermedi. (DOCV 24.09.2007)

DECRET 119/2008, de 5 de setembre, del Consell, pel qual s'estableix el currículum del nivell avançat dels ensenyaments d'idiomes de règim especial en la Comunitat Valenciana. (DOCV 17.09.2008)

DECRET 138/2014, de 29 d'agost, del Consell, pel qual s'estableix el currículum dels nivells C1 i C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial en la Comunitat Valenciana, per als idiomes alemany, espanyol, francès, anglès i valencià.

ORDRE 32/2011, de 20 de desembre, de la Conselleria d'Educació, Formació i Ocupació, per la qual es regula el dret de l'alumnat a l'objectivitat en l'avaluació, i s'estableix el procediment de reclamació de qualificacions obtingudes i de les decisions de promoció, de certificació o d'obtenció del títol acadèmic que corresponga. (DOCV 28/12/2011).

ORDRE de 14 de juny, de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües a la Comunitat Valenciana.

RESOLUCIÓ de 25 de juliol de 2022, del secretari autonòmic d'Educació i Formació Professional, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes durant el curs 2022-2023.

B) JUSTIFICACIÓ DE LA PROGRAMACIÓ

La present programació s'adapta al que s'estableix en l'article 6.2 de la Resolució del 31 de juliol de 2020 del secretari autonòmic d'Educació i Formació Professional, publicada en el DOGV del 3 d'agost de 2020.

Els ensenyaments d'idiomes parteixen d'un model de llengua entesa com a ús d'aquesta, tal com apareix definida en el Marc europeu comú de referència per a les Llengües: aprenentatge, ensenyament i avaluació. Així mateix, els nivells previstos per a aquests ensenyaments es basen en els nivells de referència del Consell d'Europa. Els objectius generals i específics per a cadascuna de les destreses, la selecció dels diferents tipus de continguts i els criteris generals d'avaluació que s'enuncien són igualment coherents amb aquest enfocament.

La constant evolució i mobilitat de les societats actuals ha tingut una influència definitiva en tot el concernent a l'aprenentatge i ensenyament de llengües. El constant flux de ciutadans per tot el territori europeu perfila un tipus de societat en la qual el domini de les llengües s'erigeix com a factor primordial en les relacions humanes, comercials i culturals. Avancem cap a una Europa plurilingüe i multicultural el valor de la qual més immediat i important ve dau per la capacitat a l'hora de comunicar-nos i entendre'ns mútuament.

L'aprenentatge de les llengües com a valor cultural inherent als diferents pobles requereix que els nostres sistemes d'ensenyament s'adapten a les necessitats dels nostres ciutadans, per exemple, amb la introducció de les Tecnologies de la Informació i de la Comunicació (TIC). La capacitat de comunicar-se i interactuar amb persones d'altres cultures, objectiu final dels ensenyaments d'idiomes, demanda una bona adaptació dels nostres sistemes d'ensenyament en concordança amb les situacions quotidianes a les quals ha d'enfrontar-se la ciutadania.

El Marc de Referència ens presenta un enfocament orientat a l'acció, a l'ús de la llengua. D'aquest enfocament es deriva un model de competència comunicativa lingüística que té una base fonamentalment pràctica, que s'equipara amb la capacitat d'ús de l'idioma i que comprén tant la competència lingüística com les competències sociolingüística i pragmàtica.

Es tracta que l'estudiant de llengües, com a futur usuari de l'idioma, arribe a ser capaç de posar en joc les competències esmentades per a dur a terme activitats lingüístiques mitjançant el processament receptiu i productiu de textos de diferent tipus sobre diversos temes, en àmbits i contextos específics, i mitjançant el desenvolupament d'estratègies més adequades per a dur a terme aquestes activitats.

D'aquestes competències, les purament lingüístiques són un mer vehicle per a la comunicació i, en aquest sentit, l'alumne haurà d'adquirir-les a través d'activitats i tasques en les quals aquestes competències es posen en ús. De la mateixa manera, les competències sociolingüística i pragmàtica hauran d'adquirir-se preferentment a través de tasques en les quals s'utilitzaran materials autèntics que els permetran entrar en contacte directe amb els usos i característiques de les cultures en qüestió.

Les tasques d'aprenentatge, dissenyades a partir dels objectius específics que pretenen aconseguir, han de ser també comunicatives per a oferir a l'alumnat l'oportunitat d'utilitzar l'idioma tal com ho faria en situacions reals de comunicació. En el context d'unes tasques d'aquestes característiques, l'alumnat realitzarà activitats d'expressió, comprensió, mediació o una combinació d'elles. Per a dur a terme eficaçment les tasques corresponents, l'alumnat haurà de ser entrenat en estratègies de planificació, execució, control i reparació, així com en una sèrie de procediments discursius generals i específics per a cada destresa, i se li haurà de proporcionar uns coneixements formals que li permeten comprendre i produir textos ajustats a les necessitats de comunicació.

Aquests objectius es concreten en cadascun dels cursos en la programació per cursos que a continuació s'especifica.

C) CONTEXTUALITZACIÓ

En una societat bilingüe que compta amb la riquesa de tindre dues llengües, patrimoni que cal promoure i impulsar, la multiculturalitat i el plurilingüisme cobren rellevància addicional a la Comunitat Valenciana per la seua important indústria turística i per la seua gran capacitat d'absorció d'altres cultures i pobles. En aquest sentit, la constant interacció amb ciutadans d'altres pobles, molt freqüent en la nostra Comunitat, requereix el desenvolupament d'estratègies adequades, inclosa la mediació.

2

CURRÍCULUM DELS DIFERENTS NIVELLS

Els ensenyaments de Nivell Bàsic A2 tenen per objecte capacitar a l'alumnat per a utilitzar l'idioma que aprèn com a mitjà de comunicació i d'expressió personal, tant en classe, com en les situacions quotidianes presencials o virtuals.

A aquest efecte, l'alumnat haurà d'adquirir les competències que li permeti usar l'idioma de manera suficient, receptiva i productivament, tant de forma parlada com escrita.

A més, l'alumnat haurà de poder intervindre entre parlants de diferents llengües, en situacions quotidianes i de necessitat immediata que requereixi comprendre i produir textos breus en llengua estàndard, que versen sobre aspectes bàsics concrets de temes generals i que continguin expressions, estructures i lèxic d'ús freqüent.

2.1. PRIMER CURS D'A2

2.1.1. Objectius.

Una vegada adquirides les competències corresponents al Nivell Bàsic A2, l'alumnat serà capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial i informació específica clara de textos orals breus, molt estructurats, articulats clarament i amb pauses suficients per a assimilar el significat. La llengua serà estàndard amb una variació formal i informal. Les condicions acústiques hauran de ser òptimes i la comunicació, directa. Els textos versaran principalment sobre l'àmbit personal i temes quotidians o d'immèdia rellevància per a l'alumnat i podran ser transmesos cara a cara o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, televisió, etc.)
- Produir textos orals breus i bàsics des del punt de vista gramatical i lèxic, en llengua estàndard i en comunicació cara a cara; els textos tractaran sobre aspectes personals i quotidians. Comunicar-se de manera bàsica però comprensible, encara que siga necessari utilitzar molt sovint mitjans no verbals per a mantindre la comunicació, així com moltes pauses per a buscar expressions, la repetició i la cooperació dels interlocutors.
- Comprendre, sempre que es pugui rellegir quan siga necessari, el sentit general, els punts principals i informació específica, de textos breus d'estructura simple i molt clara. El vocabulari haurà de ser d'ús molt freqüent i la gramàtica, senzilla. Els textos aniran preferiblement acompanyats d'imatges o il·lustracions i es referiran a la vida quotidiana.
- Escriure textos senzills i breus, en llengua estàndard i utilitzant adequadament les convencions ortogràfiques i de puntuació més elementals, així com un repertori limitat de recursos de cohesió, paraules i estructures. Els textos es referiran principalment a temes quotidians o d'immèdia rellevància per a l'alumnat.

- Retransmetre oralment (en la llengua B) d'una manera senzilla una sèrie d'instruccions curtes i senzilles que proporcionen el discurs original (en la llengua A) articulat de manera clara i lenta. Transmetre (en llengua B) els aspectes principals continguts en converses curtes i simples o textos sobre temes quotidians d'interès immediat (en llengua A), sempre que s'expressen amb claredat i en un llenguatge senzill. Assumir un paper de suport en la interacció, sempre que altres interlocutors parlen lentament i reba ajuda per a participar i expressar els seus suggeriments.
- Enumerar per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos senzills (escrits en llengua A) sobre temes quotidians d'interès immediat o necessitat.
- Transmetre dades rellevants continguts en textos curts, senzills i informatius amb estructuració clara, sempre que els textos siguin concrets, els temes familiars i es formulen en un llenguatge quotidià senzill.

2.1.2. Competències i continguts. Primer curs d'A2

A. Socioculturals i Sociolingüístics

- Condicions de vida: habitatge, entorn.
- Relacions interpersonals: familiars, entre coneguts.
- Cultura, costums (tradicions,) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament).

B. Funcionals

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; demanar disculpes.
- Ús de números.
- Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, correu electrònic, lloc i data de naixement).
- Expressió de la possessió.

C. Discursius

• Adequació

- Maneig i ús de l'àrab estàndard modern. Introducció.
- Expressions d'ús freqüent per a saludar, acomiadar-se i agrair.
- Fórmules de cortesia d'ús freqüent. Introducció.
- Algunes fórmules habituals de contacte social: ما شاء الله / الحمد لله...

• Coherència i cohesió

- Marcadors freqüents del discurs per a prendre, mantindre i cedir el torn de paraula: من فضلك / تقضل / عفوا / مرة أخرى / عندي سؤال...
- Ús dels signes de puntuació per a separar paraules i frases, per a citar, per a preguntar o expressar admiració.
- Conjuncions coordinants i subordinants d'ús freqüent: و / فـ / أو / أم / ولكن

D. Sintàctics

• Oració

- Oració nominal i els seus constituents, tipus: (مبتدأ + خبر) (ser / estar); خبر (+ مبتدأ) (haver-hi / tindre); i (جملة فعلية) (ma i l'is).
- La negació de l'oració nominal amb ليس.
- L'oració verbal afirmativa i negativa en present.
- L'oració interrogativa afirmativa.
- Partícules d'afirmació i negació: نعم / لا.
- L'oració copulativa amb و i l'oració disjuntiva amb أو.
- La concordança entre verb i subjecte.

• Nom

- Gènere: masculí i femení. Marques del femení.
- Número: singular, dual i plural. Plurals regulars. El col·lectiu. El nom d'unitat. Introducció.
- Marques de cas. El tanwin (تنوين). Introducció.
- El complement nominal (الإضافة). Introducció.
- Numerals cardinals.
- Paraules de flexió especial. Introducció (أبو / أخو).
- Vocatiu (يا ولد المنادى).

• Pronom

- Els pronoms personals aïllats i sufixats.
- Els pronoms demostratius. Singular.
- Pronoms interrogatius. Introducció (ما / من / أين / أي).

• Article

- L'article determinat. La determinació per pronom sufixat i per complement nominal o annexió.

• Adjectiu

- Adjectiu d'atribució o nisba.
- Adjectiu (tipus: جميل).

• Verb

- El present d'indicatiu (المضارع المرفوع) i la seua negació.

• Adverbi

- Adverbis i locucions adverbials de lloc i temps usuals.
- Adverbis i locucions adverbials usuals de manera, freqüència, quantitat i possibilitat (قليل / كثير / جيد).

• Preposicions

- Preposicions d'ús freqüent (مع / بـ / إلى / على / من / في / عن / لـ).

E. Lèxics

• Lèxic bàsic d'ús comú relatiu a:

- Identificació personal.

- Relacions humanes i socials; família i amics.
- **Significat**
 - Frases fetes d'ús freqüent.
 - Algunes paraules àrabs d'ús freqüent que han derivat en arabismes en castellà i valencià (...القريّة / الزيت / السكر).
- **Formació de paraules**
 - Afixos més freqüents. Introducció.
 - Neologismes i estrangerismes més freqüents (...كمبيوتر / تلفيزيون / تليفون).

F. Fonètic-fonològics

- **Pronunciació**
 - Reconeixement i pronunciació dels fonemes vocàlics i consonàntics. Fonemes que representen major dificultat per als alumnes.
 - Accent i quantitat. Reconeixement de les síl·labes tòniques.
 - La reduplicació consonàntica (...الشدة).
 - Les vocals llargues.
 - Pronunciació de l'article davant consonants solars i lunars.
 - Pronunciació de la *hamza* i de la *ta marbuta* (...ة).
 - Accent i quantitat. Reconeixement de les síl·labes tòniques.
- **Ortografia**
 - L'alfabet. Característiques i escriptura.
 - Signes auxiliars.
 - Grafies especials.
 - Els signes de puntuació.
 - La representació de les xifres: àrabs i hindús.
 - Ortografia de la *hamza*. Introducció.
 - Representació gràfica de les vocals breus i llargues. Introducció.

2.1.3. Material (Bibliografia)

En la primera fase de l'aprenentatge, per a ensenyar a l'alumne l'alfabet i iniciar-li en les destreses bàsiques de la lecto-escriptura seguim el llibre *Alatu!! Iniciació a la llengua àrab* dels autors Victoria Aguilar, Miguel Ángel Manzano i Jesús Zanón, publicat per la Universitat de Múrcia. També ens secundem en el material audiovisual: Access to Arabic (write & speak).

Una vegada superada la fase de la lecto-escriptura, el llibre de text utilitzat en aquest primer curs és: VVAA, الساقية (As-Sâqiya), Almería, 2015, Ed. Albujaia. Aquest mètode és complementat amb altres materials auxiliars.

Caravana del Sud és un lloc web creat i dissenyat pel professor Teófilo Gallega Ortega i mantingut amb materials per tots els membres del Departament d'Àrab. Aquest lloc web -Caravana del Sud- va sorgir al setembre de 2005 en el Departament d'Àrab de l'EOI de València. Es tracta d'un lloc web dirigit a alumnes, antics alumnes i estudiants d'àrab com a llengua estrangera. Conté materials d'ajuda

per a l'autoaprenentatge i la formació permanent. S'ofereixen notícies culturals, activitats, enllaços i materials didàctics complementaris relacionats amb l'ensenyament-aprenentatge de l'àrab com segona llengua. Hi ha una secció dedicada al "podcast", com a nou i revolucionari vehicle de transmissió de materials autèntics d'àudio. *Caravana del Sud* ha volgut aprofitar les possibilitats didàctiques d'aquest nou fenomen del "podcasting" i contribuir a la seua expansió creant una nova secció: *Caravana del Sud *Podcast*.

2.2. SEGON CURS D'A2

2.2.1. Objectius

Atés que el Segon Curs d'A2 conforma, juntament amb el Primer i el Tercer, el Nivell Bàsic del Marc europeu comú de referència per a les Llengües (MCER) els seus objectius són els mateixos. Ara bé, els objectius del Segon Curs d'A2 són una ampliació (ja que s'estudien nous temes i continguts) i constitueixen un reforç de l'après en el curs anterior. Per tant, per a conèixer els objectius d'aquest curs, remetem a l'exposat en l'apartat 2.1.1 d'aquesta programació dedicades als objectius del Nivell Bàsic.

2.2.2. Competències i continguts. Segon curs d'A2

A més d'aprofundir, reforçar i assentar el relacionat al curs anterior, es presentaran els següents continguts i competències:

A. Socioculturals y Sociolingüístics

- La vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris).
- Condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals).
- Relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts).
- Cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

B. Funcionals

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: saludar (ampliació); convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair (ampliació); felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar (ampliació); demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones i objectes.
- Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.
- Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, correu electrònic, lloc i data de naixement).

- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició d'informació.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, l'acord i el desacord.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció i la voluntat.
- Expressió de la possessió (ampliació), del gust i la preferència, l'aprovació i la desaprovació, el dubte, l'esperança i la tristesa.

C. Discursius

• Adequació

- Maneig i ús de l'àrab estàndard modern. Ampliació.
- Expressions d'ús freqüent per a acceptar, rebutjar, demanar permís, demanar ajuda, excusar-se...
- Fórmules de cortesia d'ús freqüent. Ampliació.
- Algunes fórmules habituals de contacte social: مبروك / ما شاء الله / الله يعطيك العافية....

• Coherència i cohesió

- Connectors discursius d'ús freqüent: بعد ذلك / ثم / أولا / ثانيا / أخيرا
- Marcadors freqüents del discurs per a prendre, mantindre i cedir el torn de paraula: لو سمحت / اسف Ampliació.
- Ús dels signes de puntuació per a separar paraules i frases, per a citar, per a preguntar o expressar admiració. Ampliació.
- Conjuncions coordinants i subordinants d'ús freqüent: لأن / ثم / لذلك.

D. Sintàctics

• Oració

- La negació de la oració nominal amb ما ليس.
- L'oració nominal amb كان.
- L'oració verbal afirmativa i negativa en present, passat i futur.
- L'oració interrogativa afirmativa i negativa.
- Partícules d'afirmació i negació: بلى / كلا، نعم / لا.
- Les oracions subordinades completives amb أن / أن / إن.
- L'oració subordinada final amb لكي / لكي.
- L'oració subordinada adverbial de temps amb عند / قبل / بعد més nom d'acció. L'ús de عندما més verb conjugat.
- L'oració copulativa amb و i l'oració disjuntiva amb أو. Ampliació.
- La concordança entre verb i subjecte. Ampliació.
- Constituents de l'oració verbal: الفاعل، الفعل، المفعول به، المفعول فيه / الظرف.

• Nom

- Gènere: masculí i femení. Marques del femení. Ampliació.
- Número: singular, dual i plural. Plurals regulars. Plurals irregulars

Ampliació.

- La concordança de gènere i número. El plural de noms de coses i animals. Les parts dobles del cos.
- Marques de cas: nominatiu (مرفوع), acusatiu (منصوب) i genitiu (مجرور). El *tanwin* (تنوين).
- El complement nominal (الإضافة). Ampliació.
- El nom d'acció (المصدر). Introducció.
- Numerals cardinals, ordinals i partitius. Introducció.
- El nom de lloc. Introducció (tipus: مكتب / مدرسة).
- El nom d'ofici. Introducció (tipus: خباز).
- **Pronom**
 - Els pronoms personals aïllats i sufixats. Ampliació.
 - Els pronoms demostratius. Ampliació.
 - Pronoms interrogatius. Ampliació.
- **Article**
 - L'article determinat. La determinació per pronom sufixat i per complement nominal o annexió. Ampliació.
- **Adjectiu**
 - L'adjectiu. Gènere i número. La seua concordança amb altres elements de l'oració.
 - Participi actiu i passiu. Introducció.
- **Verb**
 - El present de indicatiu (المضارع المرفوع), el present de subjuntiu (المضارع المنصوب), el futur, el passat i les seues respectives negacions.
 - Verbs irregulars freqüents. Introducció.
 - Verb primitiu i verb derivat. Introducció.
- **Adverbi**
 - Adverbis i locucions adverbials de lloc i temps usuals.
 - Adverbis i locucions adverbials usuals de manera, freqüència, quantitat i possibilitat (قليل / كثيرا / دائما / أبدا / جيدا / ممتازا / حسنا / ربما).
- **Preposicions**
 - Preposicions d'ús freqüent (مع / ب / إلى / على / من / في / عن / منذ / ل).

E. Lèxics

- **Lèxic bàsic d'ús comú relatiu a:**
 - Descripció física.
 - Habitatge i entorn.
 - Activitats de la vida diària.
 - Relacions humanes i socials; família i amics.
 - Treball.
 - Oci i temps lliure.
 - Vacances, viatges, transport i serveis.

- Compres i activitats comercials.
- **Significat**
 - Ús del diccionari. Introducció.
 - Frases fetes d'ús freqüent. Ampliació.
 - Sinònims, antònims i paraules polisèmiques d'ús freqüent. Introducció.
 - Inferir significats de paraules a través de la seua estructura. Introducció.
- **Formació de paraules**
 - Camps lèxics i associació de paraules. Introducció.
 - Afixos més freqüents. Ampliació.
 - Neologismes i estrangerismes més freqüents. Ampliació.
- **Derivació de paraules**
 - Paraules derivades (المشتقات): اسم الفاعل، اسم المفعول، المصدر، اسم الحرفة، اسم المكان. Introducció.

F. Fonètic-fonològics

- **Pronunciació**
 - Discriminació dels fonemes consonàntics que representen major dificultat.
 - Realització culta i col·loquial dels diftongs /au/, /ai/.
 - Pronunciació de l'article davant consonants solars i lunars. Ampliació.
 - Realització culta i col·loquial del dual i del plural masculí regular.
 - Realització culta i col·loquial de les desinències de cas.
 - Pronunciació de la *hamza* i de la *ta marbuta* (ة). Ampliació.
 - Accent i quantitat. Reconeixement de les síl·labes tòniques. Ampliació.
- **Ortografia**
 - Les signes de puntuació. Ampliació.
 - La representació de les xifres: àrabs e hindús. Ampliació.
 - Ortografia de la *hamza*. Ampliació.

2.2.3. Material (Bibliografia)

El llibre de text utilitzat en aquest curs és: VVAA, الساقية (As-Sâqiya), Almería, 2015, Ed. Albujayra.

Aquest mètode es complementa amb algunes lliçons d'altres mètodes: دروس العربية في (Durûs fî-l-'arabiyya), العربية المعاصرة (Al-'arabiyya al-Mu'âsira), *The Linguaphone Institute*, i amb treballs apareguts en les revistes *Al-Moukhtarât* i *Algarabía*.

També utilitzem com materials de lectura els publicats per el GRUP ARAB, قصص من التراث (Qisas min al-turâz) Contes tradicionals àrabs, Antologia didàctica i bilingüe, Xàtiva 1997. Reedició de l'Editorial Ibersaf, Madrid, 2003. Es tracta d'una sèrie de textos -contes complets- classificats en tres nivells de dificultat. Inclou

notes sobre lèxic, morfologia, sintaxis i cultura, una sèrie d'exercicis de comprensió auditiva i lectora i un CD amb l'enregistrament complet de tots els textos.

Caravana del Sud. (Per a saber més sobre aquesta web vegeu l'apartat 2.1.3).

2.3. TERCER CURS D'A2

2.3.1. Objectius

Atés que el Tercer Curs d'A2 conforma, juntament amb el Primer y el Segon, el Nivells Bàsic del Marc Comú Europeu de Referència per a les Llengües (MCER) els seus objectius són els mateixos. Ara bé, els objectius del Tercer Curs d'A2 són una ampliació (ja que s'estudien nous temes i continguts) i constitueixen un reforç de l'après en el curs anterior. Per tant, per a conèixer els objectius d'aquest curs, remetem a l'exposat en l'apartat 2.1.1 d'aquesta programació dedicades als objectius del Nivell Bàsic.

2.3.2. Competències i continguts. Tercer curs d'A2

A més d'aprofundir, reforçar i assentar el relacionat per als cursos anteriors, es presentaran els següents continguts i competències:

A. Socioculturals i Sociolingüístiques

- La vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris).
- Condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals).
- Relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts).
- Cinètica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic).
- Cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

B. Funcionals

A més del relacionat per als dos cursos anteriors:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: donar la benvinguda i acomiadar-se; recordar una cosa a algú.
- Descripció de llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs. Ampliació.
- Petició i oferta d'informació, indicacions, advertiments i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments. Ampliació.
- Expressió de l'opinió (ampliació), el coneixement i el desconeixement, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat (ampliació), l'ordre, el permís i la prohibició.

- Expressió del gust i la preferència (ampliació), l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, (ampliació), el dubte (ampliació), el disgust, el dolor, i el temor.

C. Discursius

• Adequació

- Maneig i ús de l'àrab estàndard modern. Ampliació.
- Expressions d'ús freqüent per a saludar, acomiadar-se, agrair, acceptar, rebutjar, demanar permís, demanar ajuda, excusar-se... Ampliació.
- Fórmules de cortesia d'ús freqüent. Ampliació.
- Algunes fórmules habituals de contacte social: اسمح لي / شهية طيبة / صحة / على ... قلبك / يا للخسارة / الله يخليك

• Coherència i cohesió

- Connectors discursius d'ús freqüent: ... عندما / بينما / في البداية / في النهاية / أخيرا /
- Marcadors freqüents del discurs per a prendre, mantindre i cedir el torn de paraula. Ampliació.
- Ús dels signes de puntuació per a separar paraules i frases, per a citar, per a preguntar o expressar admiració.
- Conjuncions coordinants i subordinants d'ús freqüent: لأن / عندما / لما / بينما. Ampliació.

D. Sintàctics

• Oració

- L'oració nominal amb كان. Ampliació.
- L'oració verbal afirmativa i negativa en present, passat i futur. Ampliació.
- Les oracions subordinades completives amb أن / أن / إن. Ampliació.
- L'oració subordinada final amb لكي / لـ. Ampliació.
- L'oració subordinada adverbial de temps amb عند / قبل / بعد més nom d'acció. Ampliació.
- L'ús de عندما més verb conjugat.
- Constituents de l'oració verbal: الفاعل، الفعل، المفعول به، المفعول فيه / الظرف. Ampliació.

• Nom

- Número: singular, dual i plural. Plurals regulars. Plurals irregulars. Nom d'unitat i col·lectiu. Ampliació.
- Marques de cas: nominatiu (مرفوع), acusatiu (منصوب) i genitiu (مجرور). El tanwín (تنوين). Ampliació.
- El complement nominal (الإضافة). Ampliació.
- El nom d'acció (المصدر). Ampliació.
- Numerals cardinals, ordinals i partitius. Ampliació.
- Quantificadors: نصف / ربع / ثلث.

- **Pronom**
 - Els pronoms demostratius. Ampliació.
 - Pronoms interrogatius. Ampliació.
- **Article**
 - El complement nominal o anexió. Ampliació.
- **Adjectiu**
 - L'adjectiu. Gènere i número. La seua concordança amb altres elements de l'oració. Ampliació.
 - Participi actiu i passiu. Ampliació.
- **Verb**
 - El present d'apocopat (المضارع المجزوم). L'imperatiu i el prohibitiu.
 - El present de subjuntiu (المضارع المنصوب). Ampliació.
 - Verbs irregulars freqüents. Ampliació.
 - Verb primitiu i verb derivat. Ampliació.
- **Adverbi**
 - Adverbis i locucions adverbials de lloc i temps usuals. Ampliació.
 - Adverbis i locucions adverbials usuals de manera, freqüència, quantitat i possibilitat (قليلًا / كثيرا / دائما / أبدا / جيدا / ممتازا / حسنا / ربما). Ampliació.
- **Preposicions**
 - Preposicions d'ús freqüent. Ampliació.

E. Lèxics

- **Lèxic bàsic d'ús comú relatiu a:**
 - Educació, estudis i llengua.
 - Clima, condicions atmosfèriques i entorn natural.
 - Salut i símptomes.
 - Alimentació i restauració.
 - Tecnologies de la informació i la comunicació.
 - Vacances, viatges, transport i serveis. Ampliació.
- **Significat**
 - Introducció al ús del diccionari. Ampliació.
 - Modismes i frases fetes bàsiques. Ampliació.
 - Sinònims, antònims i paraules polisèmiques d'ús freqüent. Ampliació.
 - Inferir significats de paraules a través de la seua estructura. Ampliació.
- **Formació de paraules**
 - Campos lèxics i associació de paraules. Ampliació.
 - Afixos més freqüents. Ampliació.
 - Neologismes i estrangerismes més freqüents. Ampliació.
- **Derivació de paraules**
 - Paraules derivades (المشتقات): اسم الفاعل، اسم المفعول، المصدر، اسم الحرفة، اسم المكان. Ampliació.

G. Fonètic-fonològics

● Pronunciació

- Discriminació dels fonemes consonàntics que representen major dificultat. Ampliació.
- Realització culta i col·loquial dels diftongs /au/, /ai/. Ampliació.
- Realització culta i col·loquial del dual i del plural masculí regular. Ampliació.
- Realització culta i col·loquial de les desinències de cas. Ampliació.
- Pronunciació de la *hamza* i de la *ta marbuta* (ة).

● Ortografia

- Ortografia de la *hamza*. Ampliació.
- Representació gràfica de les vocals breus i llargues. Ampliació.

2.3.3. Material (Bibliografia)

El llibre de text utilitzat en aquest curs és: VVAA, النهر (An-Nahr), Almería, 2015, Ed. Albujaia.

Aquest mètode es complementa amb algunes lliçons d'altres mètodes: دروس العربية في (Durûs fi-l-'arabiyya), العربية المعاصرة (Al-'arabiyya al-Mu'âsira), The Linguaphone Institute, i amb vari treballs apareguts en les revistes Al-Moukhtarât i Algaravia.

També utilitzem com a materials de lectura els publicats pel GRUP ARAB, قصص من التراث (Qisas min al-turâz) Contes tradicionals àrabs, Antologia didàctica i bilingüe, Xàtiva 1997. Reedició de l'Editorial Ibersaf, Madrid, 2003. Es tracta d'una sèrie de textos -contes complets- classificats en tres nivells de dificultat. Inclou notes sobre lèxic, morfologia, sintaxi i cultura, una sèrie d'exercicis de comprensió auditiva i lectora i un CD amb l'enregistrament complet de tots els textos.

Caravana del Sud. (Per a saber més sobre aquesta web vegeu l'apartat 2.1.3).

2.4. PRIMER CURS DE B1

2.4.1. Objectius

Els ensenyaments de Nivell Intermedi B1 tenen per objecte capacitar a l'alumnat per a desembolicar-se en la majoria de les situacions que poden sorgir quan viatja per llocs en els quals s'utilitza l'idioma; en l'establiment i manteniment de relacions personals i socials amb usuaris d'altres llengües, tant cara a cara com a través de mitjans tècnics; i en entorns educatius i ocupacionals en els quals es produeixen senzills intercanvis de caràcter factual.

A aquest efecte, l'alumnat haurà d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb certa flexibilitat, relativa facilitat i raonable correcció en situacions quotidianes i menys habituals en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits

breus o d'extensió mitjana, en un registre formal, informal o neutre i en una varietat estàndard de la llengua, que versen sobre assumptes personals i quotidians o aspectes concrets de temes generals, d'actualitat o d'interés personal, i que continguin estructures senzilles i un repertori lèxic comú no gaire idiomàtic.

Una vegada adquirides les competències corresponents al Nivell Intermedi B1, l'alumnat serà capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites dels parlants en textos orals breus o d'extensió mitjana, ben estructurats, clarament articulats a velocitat lenta o mitjana i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics en una varietat estàndard de la llengua, que tracten d'assumptes quotidians o coneguts, o sobre temes generals, o d'actualitat, relacionats amb les seues experiències i interessos, i sempre que les condicions acústiques siguin bones, es puga tornar a escoltar el que s'ha dit i es puguin confirmar alguns detalls.
- Produir i coproduir, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics, textos orals breus o de mitja extensió, ben organitzats i adequats al context, sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interés personal, i desembolcar-se amb una correcció i fluïdesa suficients per a mantindre la línia del discurs, amb una pronunciació clarament intel·ligible, encara que a vegades resulten evidents l'accent estranger, les pauses per a realitzar una planificació sintàctica i lèxica, o reformular el que s'ha dit o corregir errors quan l'interlocutor indica que hi ha un problema, i siga necessària certa cooperació d'aquell per a mantindre la interacció.
- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites de l'autor en textos escrits breus o de mitja extensió, clars i ben organitzats, en llengua estàndard i sobre assumptes quotidians, aspectes concrets de temes generals, de caràcter habitual, d'actualitat, o d'interés personal.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits breus o d'extensió mitjana, senzills i clarament organitzats, adequats al context (destinatari, situació i propòsit comunicatiu), sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interés personal, utilitzant amb raonable correcció un repertori lèxic i estructural habitual relacionat amb les situacions més predictibles i els recursos bàsics de cohesió textual, i respectant les convencions ortogràfiques i de puntuació fonamentals.
- Mediar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions de caràcter habitual en les quals es produeixen senzills intercanvis d'informació relacionats amb assumptes quotidians o d'interés personal.

2.4.2. Competències i continguts. Primer curs de B1

A. Socioculturals i sociolingüístics.

- Vida quotidiana: activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, viatges, oci, horaris.

- Condicions de vida: l'habitatge i el seu entorn, la ciutat, servicis.
- Relacions interpersonals: familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts.
- Mitjans de comunicació: Internet, telèfon, aplicacions modernes.
- Cultura: costums, festivitats, convencions socials, fórmules de cortesia i tractament.
- Esport i salut.
- Treball: el currículum, la cerca de treball, cursos en l'exterior.

B. Funcionals

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar a algú; saludar; dar la benvinguda; acomiadar-se; invitar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atirar la atenció; expressar condolença; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents, i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertiments i avisos.
- Formulació de consells i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, el acord i el desacord, el dubte.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, l'aprovació i la desaprovació, el dubte, la esperança, el temor, i la tristesa.

C. Discursius

- **Adequació**
 - Maneig i ús de l'àrab estàndard modern. Ampliació.
 - Expressions per a diferents funcions socials i fórmules de tractament habituals. Introducció.
- **Coherència i cohesió**
 - Conjuncions coordinants i subordinants d'ús freqüent.
 - Connectors i marcadors discursius.
 - Coherència temporal i d'ordre en el discurs.
 - Signes de puntuació. Ampliació.

D. Sintàctics

- **Oració**

- Oració nominal amb partícules: **إِنَّ وأخواتها**. Verbs modificadors: **كان وأخواتها**. Partícula **لا** de negació absoluta.
- Oració explicativa, copulativa, adversativa, disjuntiva, exhortativa, desiderativa i oració final negativa.
- Oració adjectiva i de relatiu.
- **Nom**
 - Noms de flexió especial: **المقصور / المنقوص / الممدود**. La seua declinació. Introducció.
 - Noms diptots. Introducció.
 - Marques de cas. Ampliació.
 - Numerals cardinals, ordinals i partitius. Ampliació.
 - El nom d'instrument, ofici, lloc i temps. Ampliació.
 - El número: singular, dual i plural. Ampliació.
- **Pronom**
 - Els pronoms relatius.
 - Pronoms indefinides.
- **Adjectiu**
 - Adjectius. Ampliació: tipus: **عطشان / سهل / وسخ**.
 - El participi actiu i passiu. Ampliació.
 - Adjectius diptots. Introducció.
- **Verb**
 - El present d'indicatiu **المضارع المرفوع**, el present de subjuntiu **المضارع المنصوب**, el present de apocopat **المضارع المجزوم**, el futur, el passat i les seues respectives negacions. El imperatiu i el prohibitiu. Ampliació.
 - Verbs regulars i irregulars. Ampliació.
 - Verb primitiu i verb derivat. Ampliació.
- **Adverbi**
 - Adverbis i locucions adverbials usuals: manera, lloc, temps, freqüència, quantitat i possibilitat. Ampliació.
- **Preposicions**
 - Preposicions d'ús freqüent. Ampliació.
 - Locucions prepositives.

E. Lèxics

- **Vocabulari**
 - Vocabulari i expressions idiomàtiques usuals.
 - Frases fetes d'ús freqüent. Ampliació.
 - Ús del diccionari. Ampliació.
- **Significat**
 - Sinònims, hiperònims, hipònims, antònims i paraules polisèmiques d'ús freqüent.

- Inferència de significats de paraules a través de la seua estructura. Ampliació.
- **Formació de paraules**
 - Prefixos, sufixos e infixos més freqüents. Ampliació.
 - Neologismes i estrangerismes més freqüents. Ampliació.
- **Derivació de paraules**
 - Paraules derivades المشتقات: اسم المفعول، اسم الفاعل، اسم المصدر، اسم الحرفة، اسم المكان، اسم الآلة. الزمان، اسم التفضيل، اسم الآلة. Ampliació.

F. Fonètic-fonològics

- **Pronunciació**
 - Insistència en fonemes consonàntics que presenten major dificultat.
 - Insistència en la distinció de la quantitat vocàlica, en la absència de vocal الشدة i la reduplicació consonàntica السكون. Ampliació.
- **Ortografia**
 - Ortografia de la *hamza*. Ampliació.
 - Representació gràfica de les vocals breus i llargues. Ampliació.

2.4.3. Material (Bibliografia)

El llibre de text utilitzat en aquest curs és: VVAA, الرافد (Ar-Rafid), Almería, 2015, Ed. Albujayra.

Aquest mètode se complementa amb algunes lliçons d'altres mètodes: دروس العربية المعاصرة (Al-'arabiyya al-Mu'âsira), العربية في الترات (Durûs fî-l-'arabiyya), *The Linguaphone Institute*, i amb diferents treballs apareguts en les revistes *Al-Moukhtarât* i *Algarabía*.

També utilitzem com a materials de lectura els publicats pel GRUPO ARAB, قصص من التراث (Qisas min al-turâz) Contes tradicionals àrabs, Antologia didàctica i bilingüe, Xàtiva 1997. Reedició de l'Editorial Ibersaf, Madrid, 2003. Es tracta d'una sèrie de textos -contes complets- classificats en tres nivells de dificultat. Inclou notes sobre lèxic, morfologia, sintaxis i cultura, una sèrie d'exercicis de comprensió auditiva i lectora i un CD amb la gravació completa de tots els textos.

Caravana del Sud. (Per a saber més sobre esta web vegeu l'apartat 2.1.3).

2.5. SEGON CURS DE B1

2.5.1. Objectius

Com que el Primer Curs de B1 i Segon Curs de B1 conformen el Nivell Intermedi del MCER, els objectius són els mateixos, però, òbviament, al llarg d'aquest Segon Curs de B1 s'estudien nous continguts i unitats temàtiques i s'amplien conceptes al mateix temps que es reforça l'apréns en el curs anterior. Per a

veure els objectius en el seu conjunt dels Cursos 1r i 2n de B1, vegeu l'apartat 2.4.1, d'aquesta programació.

2.5.2. Competències i continguts. Segon curs de B1

A. Socioculturals i sociolingüístics.

- Vida quotidiana: oci, festivitats.
- Condicions de vida: l'habitatge i el seu entorn. Lloguer i compra d'un habitatge. Serveis.
- Relacions interpersonals: familiars, generacionals.
- Cultura: celebracions, festivitats, plats tradicionals, costums, tradicions, convencions socials, fórmules de cortesia i tractament.
- Alimentació i salut.
- L'oci i el respecte pel medi ambient.

B. Funcionals

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar a algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condolença; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents, i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertiments i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor, i la tristesa.

C. Discursius

- **Adequació**
 - Maneig i ús de l'àrab estàndard modern. Ampliació.
 - Expressions per diferents funcions socials i fórmules de tractament habituals. Introducció.
- **Coherència i cohesió**
 - Conjuncions coordinants i subordinants d'ús freqüent. Ampliació.

- Connectors i marcadors discursius. Ampliació.
- Coherència temporal i d'ordre en el discurs.

D. Sintàctics

● Oració

- Oració nominal amb partícules: **إِنَّ** وأخواتها. Verbs modificadors: **كان** وأخواتها. Partícula **لا** de negació absoluta.
- Oració passiva. Introducció.
- Oració explicativa, copulativa, adversativa, disjuntiva, exhortativa, desiderativa i oració final negativa. Ampliació.
- Oracions duratives i freqüentatives. Introducció: **ما زال / ظل + المضارع المرفوع**.
- - Oració adjectiva i de relatiu. Ampliació.
- Oració condicional. Introducció.
- Oració comparativa. Introducció.
- Oració exclamativa. Introducció.
- Complementos de l'oració verbal: **المفعول به الثاني، المفعول المطلق، الحال، التمييز**. Introducció.
- Oració completiva amb *masdar* equivalent a **أن + verb**.
- Oracions amb verbs incoatius. Introducció: **كاد / أوشك / على وشك**.

● Nom

- El nom d'acció: **المصدر**. Ampliació.
- Numerals cardinals, ordinals i partitius. Ampliació.
- El nom d'instrument, ofici, lloc i temps. Ampliació.

● Pronom

- Els pronoms relatius.
- El pronom de tornada.
- Pronoms indefinits.

● Adjectiu

- El elatiu **اسم التفضيل**. Introducció.
- La **إضافة** irreal (adjectiu + nombre).

● Verb

- Verb primitiu i verb derivat. Ampliació.
- La veu passiva. Introducció.
- Verbs transitius e intransitius. Per mitjà de preposició o sense ella.
- El pretèrit perfecte: **قد / لقد + الماضي**. el imperfecte: **كان + المضارع المرفوع**. el plusquamperfet: **كان + قد + الماضي**. Les seues respectives negacions.

● Adverbi

- Adverbis i locucions adverbials usuals: manera, lloc, temps, freqüència, quantitat i possibilitat. Ampliació.

● Preposicions

- Contraccions.

E. Lèxics

• Vocabulari

- Frases fetes d'ús freqüent. Ampliació.
- Modismes i frases fetes bàsiques.

• Significat

- Sinònims, hiperònims, hipònims, antònims i paraules polisèmiques d'ús freqüent.
- Inferència de significats de paraules a través de la seua estructura. Ampliació.

• Formació de paraules

- Camps lèxics i associació de paraules. Introducció.
- Prefixos, sufixos i infixos més freqüents. Ampliació.
- Neologismes i estrangerismes més freqüents. Ampliació.
- Derivació, composició i complement nominal (إضافة). Introducció.
- Sigles i abreviatures. Introducció.

• Derivació de paraules

- Paraules derivades المشتقات:
اسم الفاعل، اسم المفعول، المصدر، اسم الحرفة، اسم المكان، اسم الزمان، اسم التفضيل، اسم الآلة

F. Fonètic-fonològics

• Pronunciació

- La realització de determinats fonemes en distints països àrabs.
- Insistència en fonemes consonàntics que presenten major dificultat.
- Insistència en la distinció de la quantitat vocàlica, en l'absència de vocal السكون i la reduplicació consonàntica الشدة. Ampliació.
- La imala.
- La realització de determinats fonemes en diferents països àrabs.

• Ortografia

- La permutació de lletres (الإبدال).
- Representació gràfica de les vocals breus i llargues. Ampliació.

2.5.3. Material (Bibliografia)

El llibre de text utilitzat en aquest curso és: VVAA, الشال (al-Shal-lâl), Almería, 2010, Ed. Albujayra.

Aquest mètode se complementa amb algunes lliçons d'altres mètodes: دروس العربية في (Durûs fi-l-'arabiyya), العربية المعاصرة (Al-'arabiyya al-Mu'âsira), The Linguaphone Institute, i amb diferents treballs apareguts en les revistes Al-Moukhtarât i Algarabía.

També utilitzem amb materials de lectura els publicats per el GRUPO ARAB, قصص من التراث (Qisas min al-turâz) Contes tradicionals àrabs, Antologia didàctica i

bilingüe, Xàtiva 1997. Reedició de l'Editorial Ibersaf, Madrid, 2003. Es tracta d'una sèrie de textos -contes complets- classificats en tres nivells de dificultat. Inclou notes sobre lèxic, morfologia, sintaxis i cultura, una sèrie d'exercicis de comprensió auditiva i lectora i un CD amb la gravació completa de tots els textos.

Caravana del Sud. (Per a saber més sobre aquesta web vegeu l'apartat 2.1.3).

2.6. PRIMER CURS DE B2

Els ensenyaments de Nivell Intermedi B2 tenen per objecte capacitar a l'alumnat per a viure de manera independent en llocs en els quals s'utilitza l'idioma; desenvolupar relacions personals i socials, tant cara a cara com a distància a través de mitjans tècnics, amb usuaris d'altres llengües; estudiar en un entorn educatiu preterciari, o actuar amb la deguda eficàcia en un entorn ocupacional en situacions que requerisquen la cooperació i la negociació sobre assumptes de caràcter habitual en aquest entorn.

Per a això l'alumnat haurà d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma, amb suficient fluïdesa i naturalitat de manera que la comunicació es realitzi en gran part de les ocasions sense esforç, en situacions tant habituals com, ocasionalment, més específiques i de major complexitat, per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits sobre aspectes, tant concrets com, en alguns casos, abstractes, de temes generals o del propi interès o camp d'especialització, en una varietat de registres, estils i accents estàndard, i amb un llenguatge que continga estructures variades i, en certs àmbits d'interès, també complexes, i un repertori lèxic que incloga expressions idiomàtiques d'ús comú, que permeten apreciar i expressar diversos matisos de significat.

2.6.1. Objectius

Una vegada adquirides les competències corresponents al Nivell Intermedi B2, l'alumnat serà capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant explícites com ocasionalment implícites, dels parlants en textos orals conceptual i estructuralment elaborats amb certa complexitat, sobre temes de caràcter general o dins del propi camp d'interès o especialització, articulats a velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, i a vegades quan les condicions d'audició presenten una distorsió no significativa.
- Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals clars, detallats i organitzats en funció de la intenció comunicativa, de certa extensió, i adequats a l'interlocutor i propòsit comunicatiu específics, sobre temes diversos d'interès general, personal o dins del propi camp d'especialització, en una varietat de registres i estils estàndard, i amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un grau d'espontaneïtat, fluïdesa i correcció que li permeti comunicar-se amb eficàcia

encara que encara puga cometre errors esporàdics que provoquen la incomprensió, dels quals sol ser conscient i que pot corregir.

- Comprendre amb suficient facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds de l'autor, tant explícites com en ocasions implícites, en textos escrits conceptual i estructuralment elaborats amb certa complexitat, sobre temes diversos d'interés general, personal o dins del propi camp d'especialització, en alguna varietat estàndard de la llengua i que continguin expressions idiomàtiques d'ús comú, sempre que puga rellegir les seccions difícils.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits de certa extensió, ben organitzats, en funció de la intenció comunicativa, sobre una variada sèrie de temes generals, d'interés personal o relacionats amb el propi camp d'especialització, utilitzant apropiadament una variada gamma de recursos lingüístics propis de la llengua escrita, i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa.
- Mediar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i, a vegades, de major complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional.

2.6.2. Competències i continguts. Primer de B2

A. Socioculturals i sociolingüístics

- Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres.
- Mitjans de comunicació, esport i activitats d'oci.
- Serveis i salut.
- Drets i deures dels ciutadans.
- El medi natural.

B. Funcionals

- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Expressar tristesa, pesar, paciència, vergonya, odi, sensacions corporals, interès, sorpresa.
- Donar ordres i consells; advertiments i avisos.
- Accedir; refusar; convidar; presentar-se i presentar a algú.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.
- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demandar; denegar; desanimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

C. Discursius

• Adequació

- Alguns usos dels registres formal i informal. Aprofundiment.
- Expressions per a diferents funcions socials i fórmules de tractament habituals. Ampliació.

• Coherència i cohesió

- Concordança de temps verbals adequada a les relacions discursives i correlacions de temps i maneres.
- Ús de connectors i partícules condicionals, comparatives, disjuntives, explicatives, consecutives, concessives, temporals, causals, modals, finals i d'excepció. Ampliació.
- Elements d'organització de textos orals i escrits: d'iniciació فيما يتعلق ب... ; d'estructuració من ابتداء من ; de reformulació من ناحية أخرى .
- Recursos per a les reaccions esperades en les situacions i intercanvis usuals: conversa telefònica, preguntar per l'estat general de les coses: أحتاج إلى - تحتأمرك ، سأبذل كلما في ; كيف الأمور؟ على ما يرام ; demanar ajuda o favor i acceptar o concedir ajuda وسعي
- Reconeixement de l'ordre anormal dels elements de la frase amb una determinada intenció: ممنوع التدخين

D. Sintàctics

• Oració

- Oració exclamativa. Ampliació.
- Oració comparativa. Ampliació.
- Oracions amb verbs incoatius بدأ / أخذ / جعل
- Oracions d'excepció. Introducció: إلا / غير
- Oració passiva. Ampliació. Verbs amb preposició. Fórmules d'expressió del complement agent. Estil indirecte i fórmules impersonals (يقال، يحكى).
- Oració condicional. Ampliació.
- Ordre dels elements de la frase i la seua possible alteració del valor enfàtic.

- **Nom**
 - Noms de flexió especial: المقصور / المنقوص / الممدود i la seua declinació. Ampliació. La flexió del dual i del plural.
 - Plurals irregulars. Ampliació. جمع القلة جمع الكثرة , جمع الجموع.
 - Nombres diptots. Ampliació.
 - Concordança gramatical i per sentit.
- **Pronom**
 - Pronoms personals. Funcions, posició, combinatòria, ús i omissió. Ampliació.
- **Adjectiu**
 - Adjectiu causal النعت السببي .
 - Adjectius diptots. Ampliació.
 - Adjectius procedents de participis passives de verbs preposicionals مشتبه بها.
 - Demonstratius: posició i compatibilitat amb altres formes de determinació: كتاب الولد هذا .
- **Verb**
 - Verbs d'imminència, incoatiu i de desig.
 - La veu passiva. Ampliació (لا يُشْرَبُ / لا يُنَاقَشُ).
 - Ús de مصدر + يتمّ / تمّ per a expressar la passiva reflexa.
 - Paradigmes de conjugació del verb derivat en arrels irregulars.
- **Adverbi**
 - Locucions adverbials pròpies del nivell.
- **Preposicions**
 - Locucions preposicionals pròpies del nivell.

E. Lèxics

- **Vocabulari**
 - Varietat de vocabulari i expressions per a acomplir les funcions que se treballen en situacions formals e informals tant per a llengua oral com escrita.
 - Expressions freqüents d'àrab col·loquial, paraules i expressions estrangeres i refranys relacionats amb les situacions i temes treballats.
- **Significat**
 - Substitució de paraules de significat obert per les corresponents precises en el context.
 - Usos diferenciats de paraules sinònimes segon el registre.
 - Reconeixement de variants regionals de vocabulari usual.
 - Significat de les formes derivades del verb. Introducció.
- **Formació de paraules**
 - Derivació, composició i complement nominal (إضافة). Ampliació.

- Sigles i abreviatures. Ampliació. Acrònims.
- Camps lèxics i associació de paraules.
- **Derivació de paraules**
 - Derivació الاشتقاق. Ampliació.

F. Fonètic-fonològics

- **Pronunciació**
 - Insistència en les fonemes i variants de realització que presenten major dificultat.
 - Reconeixement de la relaxació articulatòria en llenguatge familiar i col·loquial.
- **Ortografia**
 - Canvis fonètics i grafèmics: الإبدال i assimilacions / شاهد – شاهد / اضطرب – اضطرب.

2.6.3. Material (Bibliografia)

Com a llibre de text base utilitzem els quadernets publicats per l'editorial Albujaia d'Almeria: *Al-Shal-lâl* (2010): la primera unitat, composta per tres lliçons; i *Al-Qutayrât: Al-Zarqâ'* (2013), *Al-Khadrâ'* (2013) i *Al-Hamrâ'* (2013).

També ho complementem amb divers material extret de:

- Al-Moukhtarât المختارات, Revue Pédagogique de la Presse Arabe, publicada per l'Institut du Monde Arabe. És una revista trimestral realitzada per un equip de professors d'àrab que presenta articles de continguts i nivells de dificultat variats, acompanyats d'una ajuda lèxica que permet a l'estudiant habitar-se a una lectura personal autònoma indispensable per al seu perfeccionament, a més de fer-li conèixer millor el món àrab i la seua premsa. La revista compta amb les següents seccions habituals: "A través del món", "A través del món àrab", "Fets diversos", "Societat", "Economia", "Cultura", "Ciències i tècniques", "Medicina", "Esports", "Jocs i passatems", "Contes", etc...Acompanya a la revista un CD que inclou diversos dels seus articles gravats.

- TextArab النص العربي, *Communiquer en arabe*. És una revista pedagògica francesa que es publica amb l'ajuda del Ministère de l'Éducation Nationale (DLC et DRIC). Està editada per l'associació Arabe & Pédagogie. La revista presenta una molt variada tipologia textual: textos clàssics i medievals, textos de literatura moderna, articles periodístics i radiofònics, poesia, teatre, cinema, cançons. Tots els textos estan gravats i venen acompanyats d'una ajuda lèxica.

- SAMAR ATTAR, *Modern arabic*, Beirut, Librairie du Liban, 1988.
- DEHEUVELS, *Manuel d'Arabe Moderne*, I y II.

També utilitzem com a materials de lectura els publicats pel GRUP ARAB, قصص من التراث (Qisas min al-turâz) Contes tradicionals àrabs, Antologia didàctica i bilingüe, Xàtiva 1997. Reedició de l'Editorial Ibersaf, Madrid, 2003. Es tracta d'una sèrie de textos -contes complets- classificats en tres nivells de dificultat. Inclou

notes sobre lèxic, morfologia, sintaxi i cultura, una sèrie d'exercicis de comprensió auditiva i lectora i un CD amb l'enregistrament complet de tots els textos.

Caravana del Sud. (Per a saber més sobre aquesta web vegeu l'apartat 2.1.3).

2.7. SEGON CURS DE B2

2.7.1. Objectius

Com que el Primer i Segon Curs de B2 conformen el Nivell Intermedi B2 del MCER, els objectius són els mateixos però, òbviament, al llarg d'aquest Segon Curs de B2 s'estudien nous continguts i unitats temàtiques i s'amplien conceptes al mateix temps que es reforça l'aprés en el curs anterior. Per a veure els objectius en el seu conjunt dels Cursos 1r i 2n de B1, vegeu l'apartat 2.6.1, d'aquesta programació.

2.7.2. Competències i continguts. Segon curs de B2

A. Socioculturals i sociolingüístics

- Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres.
- Institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús.
- Globalització; Internet; comerç; transaccions.
- Medi ambient; desenvolupament sostenible.
- Llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

B. Funcionals

- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Expressar interès, desinterès, alegria, desig, condolença.
- Felicitar; fer compliments; insultar; demanar disculpes.
- Defensar o oposar-se a una opinió; excusar; lamentar; retraure.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

C. Discursius

- **Adequació**

- Alguns usos dels registres formal i informal. Aprofundiment.
- Expressions per a diferents funcions socials i fórmules de tractament habituals. Ampliació.

- **Coherència i cohesió**

- Concordança de temps verbals adequada a les relacions discursives i correlacions de temps i maneres.
- Ús de connectors i partícules condicionals, comparatives, disjuntives, explicatives, consecutives, concessives, temporals, causals, modals, finals i d'excepció. Ampliació.
- Expressions de cortesia per a les funcions socials: pregar o donar ordres usant el nom d'acció الحنفية لإصلاح, demanar, corregir إذا أشرك، هذا أفضل ولكن، respondre de manera cooperativa بكل فعلا، لا والله، خالص، كلا، مطلقا rebutjar intensament تأكيد
- Realç de la informació compartida i de la nova amb recursos gramaticals o lèxics: صح، بالطبع، طبعاً، على فكرة

D. Sintàctics

- **Oració**

- Oració desiderativa segons l'esquema **لو + أنّ + جملة اسمية**.
- Oracions d'excepció. Ampliació: **إلا / غير**.
- Oració condicional. Ampliació.
- Complementos de l'oració verbal: **المفعول به الثاني، المفعول المطلق، الحال، التمييز**: Introducció. **المفعول معه**. Ampliació. **المفعول لأجله**.
- Oració exhortativa / imperativa. Fórmules **ولـ ، فـ**.
- Oració completiva modal (**الجملة الحالية**).

- **Nom**

- Ús del participi actiu i passiu amb valor duratiu (أنا منتظر الطبيب / العربية).
(متكلمة في بلدان كثيرة).
- Quantificadors بضع , كلاً , كلنا.
- Numerals: determinació i la seua recció.
- Ús del *masdar* amb valor duratiu (أنا في انتظار الباص).

- **Pronom**

- Pronom d'assumpte ضمير الشأن

- **Adjectiu**

- Formació del gentilici en paraules de formació especial صحراوي.
- El elatiu أكبر مدينة، أكبر المدن، المدينة (اسم التفضيل). Ampliació. Estructures: الكبرى. Formació del plural dels esquemes morfològics del comparatiu masculí i femení أصغر – أصاغر، صغرى – صغريات.
- L'adjectiu qualificatiu assimilat al nom d'agent الصفة المشبهة باسم الفاعل.

- **Verb**

- El futur perfecte (يكون + قد + الماضي) i la seua negació.
- El verb doblement transitiu. Introducció (أعطى / أطمع).
- El futur hipotètic de cortesia o modèstia i la seua negació en verbs volitius o de possibilitat, amb: المضارع المنصوب / أودّ لو + المضارع المرفوع / أودّ لو أنّ + جملة اسمية / بودّي لو + المضارع المرفوع. La seua negació. Introducció.
- Paradigmes de conjugació del verb derivat en arrels irregulars. Ampliació.
- **Adverbi**
 - Locucions adverbials pròpies del nivell.
- **Preposicions**
 - Locucions preposicionals pròpies del nivell.

E. Lèxics

- **Vocabulari**
 - Varietat de vocabulari i expressions per a complir les funcions que es treballen en situacions formals i informals tant per a llengua oral com escrita.
 - Expressions freqüents d'àrab col·loquial, paraules i expressions estrangeres i refranys relacionats amb les situacions i temes treballats.
- **Significat**
 - Substitució de paraules de significat obert per les corresponents precises en el context.
 - Usos diferenciats de paraules sinònimes segons el registre.
 - Reconeixement de variants regionals de vocabulari usual.
 - Significat de les formes derivades del verb. Ampliació.
- **Formació de paraules**
 - Derivació, composició i complement nominal (إضافة). Ampliació.
 - Sigles i abreviatures. Ampliació. Acrònims.
 - Campos lèxics i associació de paraules.
- **Derivació de paraules**
 - Derivació الاشتقاق. Ampliació.

F. Fonètic-fonològics

- **Pronunciació**
 - Insistència en els fonemes i variants de realització que presenten major dificultat.
 - Reconeixement de la relaxació articulatòria en llenguatge familiar i col·loquial.
- **Ortografia**
 - Canvis fonètics i grafèmics: الإبدال / شاهد - شوهد / الإعلال i assimilacions / اضطرب - اضطرب. Ampliació.

2.7.3. Material (Bibliografia)

Com a llibre de text base utilitzem els quadernets publicats per l'editorial Albujaýra: *Al-Qutayrât: Al-Safrâ'* (2013), *Al-Baydâ'* (2013) i *Al-Sawdâ'* (2013).

També ho complementem amb material extret de:

- *Al-Moukhtarât* (المختارات), *Revue Pédagogique de la Presse Arabe*.
 - *TextArab* النص العربي, *Communiquer en arabe*.
 - DEHEUVELS, *Manuel d'arabe moderne*, París, L'Asiathèque.
 - VARIS, المنظمة العربية للتربية والثقافة والعلوم. (الكتاب الأساسي) (al-Kitâb al-asâsî, II), Túnez, 1992.
 - SAMAR ATTAR, *Modern arabic*, Beirut, Librairie du Liban, 1988.
 - العربية المعاصرة ، الجزء الثاني ، معهد بورقية
 - VARIS, (Nusûs fî l-lugat al-'arabiyya li-l-ayânib) نصوص في اللغة العربية للأجانب، معهد تعليم اللغة العربية للأجانب، Damasc.
- Materials divers preparats per els membres d'aquest Departament.
Caravana del Sud (Per a saber més sobre aquesta web vegeu l'apartat 2.1.3).

3

DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES

1r CURS D'A2

Alatul, Ed. Herder (unitats 1-8)

As-saqiya + guia de l'alumne, Ed. Albujaýra (unitats 1-4)

2n CURS D'A2

As-saqiya + guia de l'alumne, Ed. Albujaýra (unitats 5-12)

3r CURS D'A2

An-nahr A2 + guia de l'alumne, Ed. Albujaýra (unitats 1-12)

1r CURS DE B1

Ar-rafid + guia de l'alumne, Ed. Albujaýra (unitats 1-9)

2n CURS DE B1

Ash-shallal B1, Ed. Albujaýra (unitats 4-10)

1r CURS DE B2

Ash-shallal B1, Ed. Albujaýra (unitats 1-3)

Al-qutayrat al-jadra, *Al-qutayrat az-zarqa*, *Al-qutayrat al-hamra*, Ed. Albujaýra

2n CURS DE B2

Al-qutayrat al-bayda, *Al-qutayrat as-safra*, *Al-qutayrat al-sawda*, Ed. Albujaýra

A) METODOLOGIA GENERAL I ESPECÍFICA DE L'IDIOMA

Metodologia

L'ensenyament-aprenentatge de la llengua àrab es basarà en els següents fonaments metodològics:

• Enfocament orientat a l'acció:

En l'àmbit de l'aula, existeixen diverses implicacions de la implementació de l'enfocament orientat a l'acció. Considerar als alumnes com a agents socials significa implicar-los en el procés d'aprenentatge a través dels descriptors com a mitjà de comunicació. També comporta el reconeixement de la naturalesa social de l'aprenentatge i ús de la llengua i la interacció entre la societat i l'individu en el procés d'aprenentatge. La consideració dels alumnes com a usuaris de la llengua comporta un ús extensiu de la L2 a l'aula: aprendre a utilitzar la llengua en lloc d'aprendre sobre la llengua (com a assignatura).

A més, la concepció dels estudiants com a éssers plurilingües i pluriculturals implica permetre'ls utilitzar tots els seus recursos lingüístics quan siga necessari, animant-los a descobrir similituds i equivalències, així com diferències entre llengües i cultures. En essència, l'enfocament orientat a l'acció implica tasques de col·laboració a l'aula amb una meta: l'objectiu principal no és la llengua per se. Si el focus principal de la tasca no és el llenguatge, llavors és necessari que hi haja un altre producte o resultat (com per exemple planificar una eixida, fer un poster, crear un blog, dissenyar un festival, entre altres). Els descriptors serveixen per a ajudar a dissenyar aquestes tasques i també per a observar, i si es desitja, avaluar l'ús de la llengua dels alumnes durant la tasca.

Tant el caràcter descriptiu del MCER, com l'enfocament orientat a l'acció, posen en pràctica la construcció conjunta del significat (a través de la interacció) en el centre del procés d'ensenyament-aprenentatge, la qual cosa té implicacions per a l'aula. A vegades, aquesta interacció serà entre professors i alumnes, però sovint, tindrà una naturalesa de col·laboració entre els mateixos estudiants. Cal buscar un equilibri precís entre aquestes dues perspectives, de manera que al final del procés prevalga aquesta interacció col·laborativa entre alumnes en grups reduïts o amb tota la classe. En la realitat de les societats actuals, cada vegada més diverses, la construcció del significat té lloc entre idiomes, a través de l'ús dels repertoris plurilingües i pluriculturals dels usuaris.

• Plurilingüisme:

El MCER distingeix entre el multilingüisme (la convivència de les diferents llengües en l'àmbit social o individual) i el plurilingüisme (el repertori lingüístic dinàmic i en desenvolupament d'un mateix usuari/alumne). El plurilingüisme es

presenta com una competència desigual i canviant, en la qual els recursos de l'estudiant d'un idioma o varietat poden tindre un caràcter molt diferent segons la llengua. No obstant això, l'aspecte fonamental radica en el fet que els parlants plurilingües tenen un repertori únic i interrelacionat que combinen amb les seues competències generals i diferents estratègies per a dur a terme les tasques comunicatives.

Per tant, la competència plurilingüe implica la capacitat d'emprar, de manera flexible, un repertori interrelacionat, desigual i plurilingüe per a:

- Canviar d'idioma o varietat.
- Expressar-se en un idioma (o varietat) i entendre a una persona que utilitza un altre.
- Recórrer als coneixements propis de llengües (o varietats) per a comprendre el sentit d'un text.
- Reconèixer internacionalismes comuns amb alguna variació;
- mediar entre persones sense una llengua comuna o fins i tot amb pocs coneixements.
- Posar en pràctica tot el repertori lingüístic, experimentant amb formes alternatives d'expressió.
- Emprar elements paralingüístics (mímica, gestos, expressió facial, etc.).

És imprescindible, per tant, promoure el desenvolupament del plurilingüisme i la pluriculturalitat per les següents raons:

- Desenvolupa competències sociolingüístiques i pragmàtiques preexistents que, alhora, continuen perfeccionant-se.
- Conduïx a una millor percepció del que és general i el que és específic quant a l'organització lingüística de diferents idiomes (tipus de consciència metalingüística, intralingüística o supralingüística).
- Amplia la competència estratègica i la capacitat d'establir relacions amb la resta en situacions noves; de fet, pot ampliar l'aprenentatge subsegüent en àmbits lingüístics i culturals.

Aquesta programació didàctica recull la mediació com a destresa comunicativa. De fet, el MCER destaca dues nocions clau: la construcció conjunta del significat en la interacció i el moviment constant entre el nivell individual i social en l'aprenentatge de llengües, principalment a través de la consideració de l'usuari/alumne com a agent social. A més, l'èmfasi en el mediador com a intermediari entre els interlocutors destaca la visió social. Per tant, la mediació té una posició clau en l'enfocament orientat a l'acció i el plurilingüisme.

L'enfocament de la mediació és, per consegüent, més ampli i no es limita a considerar només la mediació intralingüística, sinó que s'inclou també la mediació relacionada amb la comunicació i l'aprenentatge, així com la mediació social i cultural. Aquest enfocament holístic prové de la seua rellevància en aules cada

vegada més diverses, en relació amb la difusió de la metodologia AICLE (Aprentatge Integrat de Continguts i Llengües Estrangeres) mitjançant la Llei 4/2018 de la Generalitat, per la qual es regula i promou el plurilingüisme en el sistema educatiu valencià, i perquè la mediació és considerada cada vegada més com a part de tot aprenentatge, però, sobretot, de l'aprenentatge d'idiomes.

• **Autonomia d'aprenentatge i aprenentatge estratègic:**

L'autonomia en l'aprenentatge fa referència a la capacitat de responsabilitzar-se de l'aprenentatge propi. D'aquesta manera, l'alumne autònom desenvolupa l'habilitat de fixar els seus propis objectius, els continguts i la progressió, gestionant i avaluant tot el procés. A més, implica reflexió crítica, presa de decisions i acció independent, la qual cosa es tradueix en aprenentatge significatiu, ja que l'alumnat passa a aplicar els seus coneixements a un context més ampli. Així doncs, l'ensenyament-aprenentatge d'àrab en la EOI haurà de contemplar el desenvolupament de les destreses d'estudi i heurístiques dels alumnes, així com l'acceptació de la responsabilitat del seu propi aprenentatge:

- Simplement com a producte de l'aprenentatge i de l'ensenyament de la llengua, sense cap planificació ni organització especials.
- Transferint gradualment la responsabilitat de l'aprenentatge des del professor a l'alumnat i animant-li a reflexionar sobre el seu aprenentatge i compartir aquesta experiència amb la resta.
- Despertant sistemàticament la consciència de l'alumnat respecte als processos d'aprenentatge o ensenyament en què participa.
- Animant a l'alumnat a participar en l'experimentació de diferents opcions metodològiques.
- Aconseguint que l'alumnat reconega el seu estil cognitiu i que desenvolupe conseqüentment estratègies d'aprenentatge pròpies.

L'existència d'una mediateca lingüística és de gran importància, ja que prestaria determinats serveis a la comunitat: assessorament del professorat a les persones usuàries per a dissenyar-los un pla de treball autònom i un seguiment periòdic d'aquest pla; una aula d'autoaprenentatge amb material especialment dissenyat per a fomentar l'autoformació de les persones usuàries; tallers d'aprendre a aprendre; accés a programes informatitzats d'autoaprenentatge de llengües; grups de conversa; material de consulta per a mantindre el contacte amb l'aprenentatge de les llengües al llarg de la vida; així com un espai de socialització lingüística.

• **Aprenentatge mitjançant les Noves Tecnologies:**

Les Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC) aplicades als ensenyaments d'idiomes tindran per objectiu la personalització de l'aprenentatge i el desenvolupament de la competència estratègica i digital, encaminats a l'aprenentatge al llarg de la vida. La seua implementació didàctica no serà aleatòria, sinó raonada d'acord amb el context concret d'aprenentatge i es

realitzarà tant a l'aula, com fora d'ella, en les activitats de reforç i ampliació, de manera lúdica a través de la ludificació, de tal manera que es reforce la motivació de l'alumnat. Així mateix, es posarà èmfasi en la possibilitat de comunicació real i aprenentatge col·laboratiu que brinden les TIC a través de blogs, xats i xarxes socials, entre altres. Així es fomentarà l'aprenentatge actiu i l'autonomia.

● **Portfoli Europeu de les Llengües Electrònic (e-PEL):**

El Portfoli Europeu de les Llengües (PEL) és un document personal, promogut pel Consell d'Europa, on la persona que aprén o ha après diverses llengües -dins o fora del sistema educatiu reglat- pot registrar les seues experiències d'aprenentatge d'idiomes i el contacte amb altres cultures. L'ús del PEL, d'una banda, implica una metodologia basada en l'enfocament comunicatiu de l'ensenyament-aprenentatge de llengües, i per un altre, fomenta la reflexió i l'autoavaluació. Des de 2009, s'aplica la versió electrònica, el Portfoli Europeu de les Llengües Electrònic (e-PEL), a les Escoles Oficials d'Idiomes. Així, l'e-PEL permet:

- Reflectir el que el titular sap fer en cadascuna de les llengües que coneix.
- Registrar les experiències pròpies d'aprenentatge de llengües i cultures i reflexionar sobre elles.
- Anotar els avanços que cada persona realitza en l'aprenentatge de llengües i marcar-se noves metes.

No obstant això, l'e-PEL transcendeix la dimensió lingüística i es converteix en una eina de desenvolupament de competències. L'e-PEL està concebut per a afavorir els quatre objectius polítics del Consell d'Europa: preservar la diversitat lingüística, promoure la tolerància lingüística i cultural, fomentar el plurilingüisme i assegurar l'educació democràtica de la ciutadania. Mitjançant l'e-PEL, l'aprenent pot:

- Adquirir i desenvolupar actituds i valors positius respecte a l'aprenentatge de diverses llengües al llarg de la vida.
- Afavorir una visió integradora del plurilingüisme que abasta, no sols els idiomes francs internacionals, sinó també les llengües minoritzades i de menor difusió.
- Adquirir i desenvolupar actituds i valors positius respecte a la diversitat cultural, al contacte intercultural i a la relació entre llengua i cultura.
- Afavorir la responsabilitat en l'aprenentatge de llengües, la consciència lingüística i pedagògica del subjecte, així com l'autonomia en situacions d'aprenentatge.

A més, l'e-PEL contribueix a desenvolupar la competència digital, primordial per a l'aprenentatge general i al llarg de la vida.

Tenint en compte els principis metodològics a dalt exposats, caldrà descartar aquells mètodes els únics objectius dels quals són el proporcionar a l'alumne l'accés als textos clàssics i llegats del passat, i triar un mètode que facilite a l'alumne aprendre a utilitzar la llengua àrab en lloc d'aprendre sobre la llengua. El

problema és: quin àrab s'ha d'aprendre a utilitzar?, perquè als països de parla àrab existeix una situació de diglòssia: s'utilitza una llengua panàrab (o àrab literal modern) per a situacions formals. Aquesta llengua és tradicionalment transmesa a l'escola però no és nativa de ningú. Mentrestant, en la vida quotidiana, s'usen diversos dialectes que són la llengua nativa de tots els arabòfons, i l'única dels quals no arriben a aprendre l'àrab modern.

L'àrab estàndard, que nosaltres pretenem oferir a les aules, és la llengua que tots els àrabs que han sigut escolaritzats, des del Golf fins a l'Atlàntic, poden comprendre i parlar. És la llengua dels mitjans de comunicació, de l'administració, dels textos literaris contemporanis, discursos, conferències, converses oficials i reunions culturals. Els dialectes són utilitzats en les altres situacions: treball, oci, moments de trobada familiar o social, al carrer, el mercat, amb els amics, etc. Així doncs, usar l'àrab modern en aquestes situacions de la vida diària suposa utilitzar diàlegs artificials que no contemplen la realitat del seu ús. No obstant això, els que defensem l'ensenyament de l'àrab modern, encara en aquests casos, argumentem que la situació en la qual s'aprén una llengua és artificial, qualsevol que fora aquesta llengua. Són només dos les situacions en les quals l'ensenyament d'una llengua no és artificial. La primera és en la qual el xiquet aprén la llengua de la seua societat. La segona és la situació de l'estranger que s'estableix en una nació i no entén la llengua dels seus habitants, llavors es veu necessitat a parlar amb ells la seua llengua gradualment i així satisfer les seues primeres necessitats.

D'altra banda, els dialectes en el món àrab són nombrosos i és impossible que l'estudiant els conega tots i els parle. Una vegada dominat l'àrab estàndard, és més fàcil l'aprenentatge de l'ús d'un dialecte. A més, l'estudiant d'àrab estàndard, quan parla en aquesta llengua es troba en una situació molt similar a la que poden enfrontar-se un sirí i un marroquí, per exemple, que parlen en àrab modern per a comunicar-se, ja que si utilitzaren cadascun el seu propi dialecte no podrien entendre's.

Respecte al problema de l'ús de les desinències de cas i manera (إعراب), els resultats de les últimes investigacions de l'Institut de Lletres Orientals (Líban) mostra que l'ús de les vocals del إعراب varia d'un registre a un altre. Ens proposem evitar el إعراب al principi, per a després anar introduint-lo en els casos en què el pronom va sufixat a un nom o un verb, quan segueix article, en l'atribut indeterminat singular de كان i en alguns usos adverbials. Encara que els textos del mètode s'han gravat segons el criteri de la gramàtica tradicional, en classe s'adoptarà la pronunciació d'ús comú en el món àrab.

4.2.1. Estratègies d'aprenentatge A2

A. de comprensió de textos orals

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals breus i senzills:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre la mena de tasca i el tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant la comprensió.
- Distinció de la mena de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesi sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesi sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciat curts, que tracten temes quotidians concrets.
- Comprensió del significat de paraules a partir del sentit general.
- Comprovació d'hipòtesi: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesi a partir de la comprensió de nous elements.
- Reinterpretació del text a partir de la comprensió de nous elements.

B. de producció y coproducció de textos orals

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals, breus i senzills:

- Activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. ex. presentació, transacció...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot sobreentendre's.
- Concebre el missatge amb certa claredat i distingir sovint la idea o idees principals i la seua estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Aprofitar sovint els coneixements previs (utilitzar llenguatge estereotipat, etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o llibre de text, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb certa claredat ajustant-se, amb limitacions, als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les manques lingüístiques mitjançant procediments paralingüístics o paratextuals (p. ex., demanar ajuda); assenyalar objectes, utilitzar dítics o dur a terme accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal

culturalment pertinent (cinètica i proxèmica) o sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

C. de comprensió de textos escrits

Coneixement i ús de les estratègies més bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre la mena de tasca i el tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant la comprensió.
- Distinció de la mena de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesi sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesi sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enuncisats curts, que tracten temes quotidians concrets.
- Comprensió del significat de paraules a partir del sentit general.
- Comprovació d'hipòtesi: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesi a partir de la comprensió de nous elements.
- Reinterpretació del text a partir de la comprensió de nous elements.

D. de producció i coproducció de textos escrits

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. ex. escriure una nota, un correu electrònic...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot sobreentendre's.
- Concebre el missatge amb certa claredat i expressar la idea o idees principals d'acord amb una estructura bàsica.
- Identificar el lector i adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

E. de mediació

- Transmetre de manera oral (en llengua B) informació específica i rellevant continguda en textos breus senzills, com per exemple etiquetes i avisos, instruccions i anuncis (escrits en llengua A) sobre temes familiars, sempre que

aquests s'expressen de manera lenta i clara en un llenguatge senzill (en llengua A), a pesar que pot haver de simplificar el missatge i buscar paraules.

- Transmetre per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos breus informatius senzills (escrits en llengua A), sempre que els textos tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits en un llenguatge quotidià senzill.

- Interpretar i descriure (en llengua B) gràfics senzills sobre temes familiars (per exemple, un mapa meteorològic o un gràfic bàsic amb text) (en llengua A), a pesar que puguin aparéixer pauses, començaments erronis i reformulacions del discurs.

- Informar (en llengua B) dels punts principals d'informacions senzilles de televisió o ràdio (en llengua A) sobre esdeveniments, esports, accidents, etc., sempre que els temes siguin coneguts i el missatge siga lent i clar.

- Resumir (en llengua B) els punts principals d'un text informatiu senzill (en llengua A) que tracte de temes quotidians, complementant el seu repertori limitat amb altres mitjans (p. ex., gestos, dibuixos, paraules altres idiomes) per a dur-lo a terme.

- Enumerar una llista (en llengua B) amb la informació rellevant continguda en textos breus senzills (en llengua A), sempre que tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits de manera senzilla amb vocabulari quotidià.

- Interpretar (en llengua B) la idea general de textos curts i senzills quotidians (p. ex. fullets, avisos, instruccions, cartes o correus electrònics) escrits en llengua A.

- Proporcionar una traducció oral senzilla (en llengua B) d'informació escrita sobre temes quotidians amb oracions senzilles (en llengua A) (p. ex. informació personal, narracions curtes, indicacions, avisos o instruccions).

- Prendre notes simples en una presentació/demostració on el contingut és familiar i previsible i el presentador aclareix dubtes.

F. d'aprenentatge

Estratègies metacognitives

- Organitzar i usar adequadament el material personal d'aprenentatge.
- Desenvolupar autonomia en l'aprenentatge, utilitzant els recursos disponibles tant dins com fora de l'aula i l'Escola i buscant o creant oportunitats per a practicar la llengua. Es posarà l'accent principalment en els recursos de les Tics.

- Reconéixer i entendre la funció dels diferents tipus d'activitats, així com de les diverses funcions del professor.

- Comprendre el paper dels errors en el procés d'aprenentatge i aprendre d'ells.

- Reconéixer les dificultats i les maneres de superar-les, així com valorar els èxits i els mitjans que han ajudat a aconseguir-los.

- Usar eficaçment materials de consulta i autoaprenentatge adequats al nivell (diccionaris, gramàtiques, llibres d'exercicis, noves tecnologies, etc.).
- Prendre notes organitzadament de paraules clau o conceptes mentre s'escolta o es llig.
 - Emprar el subratllat per a ressaltar la informació important d'un text.
 - Fer un resum mental, oral o escrit de la informació obtinguda mitjançant l'audició o la lectura.
- Utilitzar els diferents sentits per a entendre i recordar informació, utilitzant diferents tècniques de memorització i organització adequades a la mena de contingut lingüístic i/o a l'estil d'aprenentatge personal.
- Organitzar i classificar paraules, terminologia o conceptes segons els seus atributs de significat com, per exemple, els mapes conceptuals o les taules de classificació.
- Utilitzar el llenguatge après a mesura que s'adquireix amb la finalitat d'assimilar-lo adequadament.
- Analitzar de manera bàsica textos, frases i paraules tractant de comprendre l'estructura i construcció, amb la finalitat de percebre millor el significat.
- Aplicar adequadament les regles d'ús i construcció d'una llengua.
- Superar problemes o limitacions per a la comprensió o producció amb coneixements lingüístics i no lingüístics previs a l'abast del parlant.
- Aprofitar adequadament la presència de parlants nadius o amb un nivell de competència lingüística més avançat per a aclarir, verificar o corregir.

Estratègies afectives

- Perdre la por als errors i reconèixer-los com a necessaris per a aprendre, sense perdre de vista l'interès per millorar.
- Tolerar la comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa i valorar la importància de l'ús de tècniques que l'ajuden a sentir-se competent per a dur a terme les tasques d'aprenentatge i comunicatives.
- Valorar i reforçar la motivació com a clau de l'èxit en l'aprenentatge.
- Entendre la relació professor-alumne com a element potenciador d'un bon procés d'aprenentatge.

Estratègies socials

- Sol·licitar ajuda, correccions, aclariments o confirmacions.
- Desenvolupar formes d'oci connectades amb l'aprenentatge de la llengua.
- Saber treballar en equip considerant als companys com una altra font més d'aprenentatge.
- Apreciar les diferències socioculturals.

G. Plurilingües

- Utilitzar els coneixements i estratègies de la llengua materna i, en el seu cas, altres llengües conegudes en l'aprenentatge de la llengua objecte d'estudi.

- Deduir les normes gramaticals i d'ús de la llengua estrangera per analogia amb les normes de la llengua materna o d'altres llengües conegudes.
- Deduir i fer hipòtesi sobre el significat de paraules o frases per mitjà del coneixement de la llengua materna o d'altres llengües conegudes.

4.2.2. Estratègies d'aprenentatge B1

Se segueix amb la mateixa mena d'estratègies exposades en el Nivell Bàsic, i s'afegien les següents específiques del Nivell B1:

A. de comprensió de textos orals

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant la comprensió a aquest.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesi sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesi sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Comprovació d'hipòtesi: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesi a partir de la comprensió de nous elements.

B. de producció i coproducció de textos orals

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. ex. presentació, o transacció).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot donar-se per descomptat.
- Concebre el missatge amb claredat i distingint la seua idea o idees principals i la seua estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Secundar-se en i traure el màxim partit dels coneixements previs (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

- Compensar les manques lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. ex. modificar paraules de significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. ex. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díctics o realitzar accions que aclareixen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

C. de comprensió de textos escrits

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant la comprensió a aquest.
- Distinció de tipus de comprensió (p. ex. sentit general, informació essencial, punts principals).
- Formulació d'hipòtesi sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesi sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges).
- Reformulació d'hipòtesi a partir de la comprensió de nous elements.

D. de producció i coproducció de textos escrits

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. ex. escriure una nota, un correu electrònic).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot donar-se per descomptat.
- Concebre el missatge amb claredat i distingint la seua idea o idees principals i la seua estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Secundar-se en i traure el màxim partit dels coneixements previs (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

E. de mediació

- Transmetre oralment a tercers la idea general, els punts principals, i detalls rellevants de la informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interés general, personal o d'actualitat continguda en textos orals o escrits (p. ex. instruccions o avisos, prospectes, fullets, correspondència, presentacions, converses, notícies), sempre que aquests textos tinguin una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o escrits en un llenguatge no especialitzat, i presenten una varietat estàndard de la llengua.

- Interpretar en situacions quotidianes durant intercanvis breus i senzills amb amics, família, hostes o amfitrions, tant en l'àmbit personal com públic (p. ex. mentre es viatja, en hotels o restaurants, o en entorns d'oci), sempre que els participants parlen a poc a poc i clarament, i puga demanar confirmació.

- Interpretar durant intercanvis simples, habituals i ben estructurats, de caràcter merament factual, en situacions formals (p. ex. durant una entrevista de treball breu i senzilla), sempre que puga preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons ho necessite, i que els participants parlen a poc a poc, articulen amb claredat i facen pauses freqüents per a facilitar la interpretació.

- Mediar en situacions quotidianes i menys habituals (p. ex. visita mèdica, gestions administratives senzilles, o un problema domèstic), escoltant i comprenent els aspectes principals, transmetent la informació essencial, i donant i demanant opinió i suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.

- Prendre notes breus per a tercers, recollint, amb la deguda precisió, informació específica i rellevant de missatges (p. ex. telefònics), anuncis o instruccions articulats amb claredat, sobre assumptes quotidians o coneguts.

- Prendre notes breus per a tercers, recollint instruccions o fent una llista dels aspectes més importants, durant una presentació, xarrada o conversa breus i clarament estructurades, sempre que el tema siga conegut i el discurs es formule d'una manera senzilla i s'articule amb claredat en una varietat estàndard de la llengua.

- Resumir breus fragments d'informació de diverses fonts, així com realitzar paràfrasis senzilles de breus passatges escrits utilitzant les paraules i l'ordenació del text original.

- Transmetre per escrit la idea general, els punts principals, i detalls rellevants de fragments breus d'informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interés general, personal o d'actualitat continguts en textos orals o escrits (p. ex. instruccions, notícies, converses, correspondència personal), sempre que els textos font tinguin una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o estiguen escrits en un llenguatge no especialitzat, i presenten una varietat estàndard de la llengua.

F. plurilingües

- Utilitzar els coneixements i estratègies de la llengua materna i, en el seu cas, altres llengües conegudes en l'aprenentatge de la llengua objecte d'estudi.
- Deduir les normes gramaticals i d'ús de la llengua estrangera per analogia amb les normes de la llengua materna o d'altres llengües conegudes.
- Deduir i fer hipòtesi sobre el significat de paraules o frases per mitjà del coneixement de la llengua materna o d'altres llengües conegudes.

G. d'aprenentatge

Estratègies Metacognitives

- Organitzar i usar adequadament el material personal d'aprenentatge.
- Desenvolupar autonomia en l'aprenentatge, utilitzant els recursos disponibles tant dins com fora de l'aula i l'Escola i buscant o creant oportunitats per a practicar la llengua. Es posarà l'accent principalment en els recursos de les Tics.
- Reconèixer i entendre la funció dels diferents tipus d'activitats, així com de les diverses funcions del professor.
- Comprendre el paper dels errors en el procés d'aprenentatge i aprendre d'ells.
- Reconèixer les dificultats i les maneres de superar-les, així com valorar els èxits i els mitjans que han ajudat a aconseguir-los.

Estratègies Cognitives

- Usar eficaçment materials de consulta i autoaprenentatge adequats al nivell (diccionaris, gramàtiques, llibres d'exercicis, noves tecnologies, etc.).
- Prendre notes organitzadament de paraules clau o conceptes mentre s'escolta o es llig.
- Emprar el subratllat per a ressaltar la informació important d'un text.
- Fer un resum mental, oral o escrit de la informació obtinguda mitjançant l'audició o la lectura.
- Utilitzar els diferents sentits per a entendre i recordar informació, utilitzant diferents tècniques de memorització i organització adequades a la mena de contingut lingüístic i/o a l'estil d'aprenentatge personal.
- Organitzar i classificar paraules, terminologia o conceptes segons els seus atributs de significat com, per exemple, els mapes conceptuals o les taules de classificació.
- Utilitzar el llenguatge après a mesura que s'adquireix amb la finalitat d'assimilar-lo adequadament.
- Analitzar de manera bàsica textos, frases i paraules tractant de comprendre l'estructura i construcció, amb la finalitat de percebre millor el significat.
- Aplicar adequadament les regles d'ús i construcció d'una llengua.

- Superar problemes o limitacions per a la comprensió o producció amb coneixements lingüístics i no lingüístics previs a l'abast del parlant.
- Aprofitar adequadament la presència de parlants nadius o amb un nivell de competència lingüística més avançat per a aclarir, verificar o corregir.

Estratègies Afectives

- Perdre la por als errors i reconèixer-los com a necessaris per a aprendre, sense perdre de vista l'interés per millorar.
- Tolerar la comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa i valorar la importància de l'ús de tècniques que l'ajuden a sentir-se competent per a dur a terme les tasques d'aprenentatge i comunicatives.
- Valorar i reforçar la motivació com a clau de l'èxit en l'aprenentatge.
- Entendre la relació professor-alumne com a element potenciador d'un bon procés d'aprenentatge.

Estratègies Socials

- Sol·licitar ajuda, correccions, aclariments o confirmacions.
- Desenvolupar formes d'oci connectades amb l'aprenentatge de la llengua.
- Saber treballar en equip considerant als companys com una altra font més d'aprenentatge.
- Apreciar les diferències socioculturals.

4.2.3. Estratègies d'aprenentatge B2

Se segueix amb la mateixa mena d'activitats i estratègies desenvolupades en els cursos anteriors, afegint les següents activitats complementàries:

A. de comprensió de textos orals

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant la comprensió a aquest.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, o opinions o actituds implícites).
- Formulació d'hipòtesi sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesi sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Comprovació d'hipòtesi: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesi a partir de la comprensió de nous elements.

B. de producció i coproducció de textos orals

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. ex. presentació > presentació formal).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot donar-se per descomptat, concebent el missatge amb claredat i distingint la seua idea o idees principals i la seua estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Secundar-se en i traure el màxim partit dels coneixements previs (utilitzar llenguatge 'prefabricat', etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les manques lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. ex. modificar paraules de significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. ex. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar dítics o realitzar accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

C. de comprensió de textos escrits

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant la comprensió a aquest.
- Distinció de tipus de comprensió (p. ex. sentit general, informació essencial, punts principals, o opinions implícites).
- Formulació d'hipòtesi sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesi sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges i gràfics, trets ortotipogràfics...).
- Reformulació d'hipòtesi a partir de la comprensió de nous elements.

D. de producció i coproducció de textos escrits

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. ex. escriure una carta de presentació, un informe...).

- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot donar-se per descomptat, concebant el missatge amb claredat i distingint la seua idea o idees principals i la seua estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Secundar-se en i traure el màxim partit dels coneixements previs (utilitzar llenguatge <<prefabricat>>, etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

E. de mediació

- Transmetre oralment a tercers, en forma resumida o adaptada, el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos orals o escrits conceptual i, a vegades, estructuralment complexos (p. ex. presentacions, documentals, entrevistes, converses, debats, articles), sobre aspectes, tant concrets com ocasionalment abstractes, de temes generals o del propi interès o camp d'especialització, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si pot tornar a escoltar el que s'ha dit o rellegir les seccions difícils.
- Sintetitzar, i transmetre oralment a tercers, la informació i arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p. ex. diferents mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).
- Interpretar durant intercanvis entre amics, coneguts, familiars, o col·legues, en els àmbits personal i públic, en situacions tant habituals com més específiques i de major complexitat (p. ex. en reunions socials, cerimònies, esdeveniments, o visites culturals), sempre que puga demanar confirmació d'alguns detalls.
- Interpretar durant intercanvis de caràcter formal (p. ex. en una reunió de treball clarament estructurada), sempre que puga preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons ho necessite.
- Mediar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de major complexitat, transmetent la informació, les opinions i els arguments rellevants, comparant i contrastant els avantatges i desavantatges de les diferents postures i arguments, expressant les

seues opinions sobre aquest tema amb claredat i amabilitat, i demanant i oferint suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.

- Prendre notes escrites per a tercers, amb la deguda precisió i organització, recollint els punts i aspectes més rellevants, durant una presentació, conversa o debat clarament estructurats i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes del propi interès o dins del camp propi d'especialització acadèmica o professional.

- Transmetre per escrit el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant explícites com ocasionalment implícites, continguts en textos escrits o orals conceptual i estructuralment ben elaborats, sobre aspectes, amb diferent grau de concreció, de temes generals o del propi interès o camp d'especialització, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si pot rellegir les seccions complexes o tornar a escoltar el que s'ha dit.

- Resumir per escrit els punts principals, els detalls rellevants i els punts de vista, opinions i arguments expressats en converses, entre dues o més interlocutors, clarament estructurades i articulades a velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interès personal o del propi camp d'especialització en els àmbits acadèmic i professional.

- Resumir per escrit notícies, i fragments d'entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis, i la trama i la seqüència dels esdeveniments de pel·lícules o d'obres de teatre.

- Sintetitzar i transmetre per escrit la informació i arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p. ex. diferents mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

F. plurilingües

- Utilitzar els coneixements i estratègies de la llengua materna i, en el seu cas, altres llengües conegudes en l'aprenentatge de la llengua objecte d'estudi.

- Deduir les normes gramaticals i d'ús de la llengua estrangera per analogia amb les normes de la llengua materna o d'altres llengües conegudes.

- Deduir i fer hipòtesi sobre el significat de paraules o frases per mitjà del coneixement de la llengua materna o d'altres llengües conegudes.

G. d'aprenentatge:

Estratègies Metacognitives

- Organitzar i usar adequadament el material personal d'aprenentatge.

- Desenvolupar autonomia en l'aprenentatge, utilitzant els recursos disponibles tant dins com fora de l'aula i l'Escola i buscant o creant oportunitats per a practicar la llengua. Es posarà l'accent principalment en els recursos de les Tics.

- Reconèixer i entendre la funció dels diferents tipus d'activitats, així com de les diverses funcions del professor.

- Comprendre el paper dels errors en el procés d'aprenentatge i aprendre d'ells.

- Reconèixer les dificultats i les maneres de superar-les, així com valorar els èxits i els mitjans que han ajudat a aconseguir-los.

Estratègies Cognitives

- Usar eficaçment materials de consulta i autoaprenentatge adequats al nivell (diccionaris, gramàtiques, llibres d'exercicis, noves tecnologies, etc.).

- Prendre notes organitzadament de paraules clau o conceptes mentre s'escolta o es llig.

- Emprar el subratllat per a ressaltar la informació important d'un text.

- Fer un resum mental, oral o escrit de la informació obtinguda mitjançant l'audició o la lectura.

- Utilitzar els diferents sentits per a entendre i recordar informació, utilitzant diferents tècniques de memorització i organització adequades a la mena de contingut lingüístic i/o a l'estil d'aprenentatge personal.

- Organitzar i classificar paraules, terminologia o conceptes segons els seus atributs de significat com, per exemple, els mapes conceptuals o les taules de classificació.

- Utilitzar el llenguatge aprés a mesura que s'adquireix amb la finalitat d'assimilar-lo adequadament.

- Analitzar de manera bàsica textos, frases i paraules tractant de comprendre l'estructura i construcció, amb la finalitat de percebre millor el significat.

- Aplicar adequadament les regles d'ús i construcció d'una llengua.

- Superar problemes o limitacions per a la comprensió o producció amb coneixements lingüístics i no lingüístics previs a l'abast del parlant.

- Aprofitar adequadament la presència de parlants nadius o amb un nivell de competència lingüística més avançat per a aclarir, verificar o corregir.

Estratègies Afectives

- Perdre la por als errors i reconèixer-los com a necessaris per a aprendre, sense perdre de vista l'interés per millorar.

- Tolerar la comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa i valorar la importància de l'ús de tècniques que l'ajuden a sentir-se competent per a dur a terme les tasques d'aprenentatge i comunicatives.

- Valorar i reforçar la motivació com a clau de l'èxit en l'aprenentatge.

- Entendre la relació professor-alumne com a element potenciador d'un bon procés d'aprenentatge.

Estratègies Socials

- Sol·licitar ajuda, correccions, aclariments o confirmacions.

- Desenvolupar formes d'oci connectades amb l'aprenentatge de la llengua.

- Saber treballar en equip considerant als companys com una altra font més d'aprenentatge.

- Apreciar les diferències socioculturals.

Partim de la base que sempre que aprenem una segona llengua estem exposats, com a aprenents, a un continu procés intern d'avaluació: ens adonem de què estem aprenent, de com està canviant el nostre coneixement i ús de la llengua meta, de si s'estan complint els objectius que se'ns havien plantejat, etc. Aquest tipus de valoració també ha de presidir la tasca del professor, però no sols en forma d'un examen final que done compte de com ha anat el procés des del punt de vista de l'adquisició, sinó mitjançant una continuada observació del funcionament de la classe (l'actitud dels alumnes i la pròpia, el material didàctic, els resultats, etc.). Tals dades permetran introduir els canvis oportuns bé al llarg del mateix curs, si són recollits mentre encara són operatius, bé en cursos successius, si es recapten a la seua finalització.

Per tant, en l'avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge poden intervindre tant el professor com els aprenents. I els aspectes susceptibles de ser avaluats són molts. En realitat, ho són tots els elements que intervenen en l'aprenentatge, com, per exemple:

- El progrés en el desenvolupament de l'ús de la llengua meta, que sol ser l'avaluació més comuna, realitzada pel professor respecte dels alumnes.
- La metodologia d'ensenyament, que han d'avaluar els aprenents.
- El propi procés d'aprenentatge, que constitueix una autoavaluació dels alumnes (quines estratègies han utilitzat, què els ha resultat difícil i per què, etc.).
- Els materials didàctics i els recursos utilitzats, que poden avaluar tant professor com alumnes.
- O els propis instruments d'avaluació (els ja emprats o els que es vagen a emprar), per si es consideren o no els més adequats.

A) CRITERIS D'AVALUACIÓ DELS CURSOS CURRICULARS I DE LES PROVES DE CERTIFICACIÓ

- El procés d'avaluació dels cursos curriculars no conduents a la prova de certificació tindrà en compte els instruments d'avaluació que següents:

Avaluació de diagnòstic

L'avaluació de diagnòstic té com a objectiu identificar les capacitats i el nivell de competència de l'alumnat a l'inici de curs, la qual cosa permetrà al professorat obtenir informació rellevant sobre l'alumnat i desenvolupar mesures pedagògiques adequades que en faciliten el progrés; alhora servirà perquè l'alumnat prenga consciència del seu nivell acadèmic i de les necessitats d'aprenentatge. Aquesta avaluació té caràcter orientador.

Avaluació contínua o de progrés

L'avaluació contínua o de progrés té per objecte comprovar el grau de consecució dels objectius al llarg del curs acadèmic. Suposa una recollida organitzada i sistemàtica d'informació de l'evolució de l'alumnat al llarg del curs amb la finalitat de millorar el procés d'ensenyament i aprenentatge i de prendre les decisions oportunes amb relació a la promoció de l'alumnat als diferents nivells i cursos. Aquesta avaluació té un caràcter formatiu.

Avaluació final o d'aprofitament

L'avaluació final o d'aprofitament té per objecte comprovar el grau d'assoliment dels objectius aconseguit per l'alumnat en finalitzar el període lectiu de cada curs i nivell. Aquesta avaluació serà global i avaluarà cadascuna de les següents activitats de llengua: comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos orals, producció i coproducció de textos escrits i mediació lingüística.

Autoavaluació

L'autoavaluació és també especialment rellevant i útil en el mesurament del progrés dels alumnes i, juntament amb el seguiment dut a terme pel professor, una de les millors mesures perquè l'alumne es responsabilitze del seu aprenentatge i millore la seua capacitat d'aprendre a aprendre a través de la presa de consciència de l'estat de les seues competències en certs moments, dels diversos objectius que ha aconseguit d'acord amb la programació del curs i dels objectius que encara li queden per aconseguir en etapes subsegüents d'aquest.

Per a l'avaluació contínua de l'alumnat es tindrà en compte: els exercicis, tasques, intervencions i proves realitzades al llarg del curs.

L'alumnat disposarà de dues convocatòries: una d'ordinària i una altra d'extraordinària. L'avaluació de la convocatòria ordinària serà el resultat de l'avaluació contínua o de progrés, amb un mínim de dues recollides anuals de notes en cada activitat de llengua. La comissió de coordinació pedagògica podrà determinar una quantitat superior de qualificacions numèriques que el professorat ha d'obtindre de l'alumnat per tal de poder avaluar-lo.

El departament didàctic podrà fer prova final o d'aprofitament en la convocatòria ordinària per a aquell alumnat que no haja superat alguna activitat de llengua en l'avaluació contínua o de progrés.

La convocatòria extraordinària es realitzarà mitjançant una prova final o d'aprofitament

L'avaluació de l'alumnat oficial del curs curricular conduent a la certificació del nivell A2:

L'alumnat disposarà de dues convocatòries: una d'ordinària i una altra d'extraordinària. L'avaluació de la convocatòria ordinària serà el resultat de l'avaluació contínua o de progrés amb un mínim de dues recollides anuals de notes en cada activitat de llengua. La comissió de coordinació pedagògica podrà establir una quantitat superior de qualificacions numèriques que el professorat ha d'obtenir de l'alumnat per tal de poder avaluar-lo.

El departament didàctic farà prova final o d'aprofitament en la convocatòria ordinària per a aquell alumnat que no haja superat alguna activitat de llengua en l'avaluació contínua o de progrés.

La convocatòria extraordinària es realitzarà mitjançant una prova final o d'aprofitament.

- En els cursos conduents a la Prova de Certificació (segon de B1 i segon de B2) l'alumnat disposarà d'una sola convocatòria per a l'avaluació del curs. L'avaluació del curs serà el resultat de l'avaluació contínua o de progrés amb un mínim de dues recollides anuals de notes en cada activitat de llengua per a diagnosticar l'evolució i progrés de l'alumnat, i es distribuïran al llarg del curs acadèmic, procurant que una d'elles es realitzi finalitzat el primer quadrimestre. L'última d'aquestes recollides de dades es durà a terme en la prova final d'avaluació de l'aprofitament (al final del segon quadrimestre), que tindrà com a objectiu avaluar el rendiment per part dels alumnes del programa total i mesurar els progressos realitzats.

En el procés d'avaluació de l'alumnat es tindrà en compte l'avaluació contínua: els exercicis, tasques, intervencions i proves realitzades per l'alumne al llarg del curs.

L'avaluació de les destreses receptives es realitzarà mitjançant proves objectives; les destreses productives seran avaluades a través de tasques de creació i interacció de textos escrits i orals. A més, per a la destresa de mediació es proposaran tasques productives, tant escrites com orals, destinades a mesurar el progrés de l'alumnat en aquest àmbit.

En relació amb els tipus d'avaluació s'atendrà a l'exposat anteriorment: avaluació de diagnòstic, avaluació contínua o de progrés, avaluació final o d'aprofitament i autoavaluació.

En el tercer curs d'A2 els alumnes podran promocionar al curs següent (1r de B1) i obtenir a més el certificat d'A2 aprovant 3r d'A2 amb APTE. En el 2n curs de B1 els alumnes podran promocionar al següent curs (1r de B2) obtenint en el curs 2n de B1 la qualificació d' APTE. No obstant això, per a obtenir la certificació del B1 i del B2 els alumnes hauran de presentar-se a la Prova de Certificació que la Conselleria d'Educació convoca cada any i que els avala l'adquisició dels coneixements propis d'aquests nivells.

“L'avaluació de domini”, que té per objecte verificar el grau d'assoliment de les competències dels diferents nivells del MECR, que s'estableixen en el

currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial de l'alumnat matriculat en l'últim curs de cada nivell, així com de l'alumnat lliure, es realitzarà mitjançant una prova de certificació per als nivells intermedi B1 i intermedi B2. En el nivell bàsic A2, l'avaluació final o d'aprofitament serà equivalent a l'avaluació de domini. Aquesta prova de domini avaluarà cadascuna de les següents activitats de llengua: comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos orals, producció i coproducció de textos escrits i mediació lingüística.

Per a dur a terme l'avaluació de les diferents destreses és necessari fixar per endavant uns criteris clars de correcció, que depenent de les destreses seran els següents:

Nivell A2

A. Comprensió de textos orals

- Identifica la intenció comunicativa, el tema i la informació rellevant, formula hipòtesi de contingut i confirma detalls predictibles, comprén el registre formal o informal en textos breus, senzills i contextualitzats (contactes socials quotidians, converses per a satisfer les necessitats més bàsiques, avisos i anuncis, predicció del temps, explicacions i enregistraments sobre temes quotidians, instruccions i consells senzills, descripcions i relats breus), emesos amb claredat, en bones condicions acústiques, sempre que puga tornar a escoltar les parts més difícils.
- Coneix els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, relacions interpersonals i convencions socials de les cultures en què s'usa l'idioma.
- Sap aplicar en general les estratègies bàsiques més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix globalment la funció comunicativa més rellevant del text.
- Reconeix amb problemes ocasionals el lèxic oral d'ús freqüent relatiu a temes quotidians, de caràcter general i pot inferir del context i, a vegades de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix. Discrimina en general els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix globalment les intencions comunicatives i els significats que generalment s'associen.

B. Producció i coproducció de textos orals

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com a dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i, segons la modalitat discursiva, en un registre, neutre o informal.

- Coneix i sap aplicar algunes estratègies bàsiques per a produir textos orals breus d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge, i reparar la comunicació.
- Duu a terme les funcions principals demandades pel propòsit comunicatiu, seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.
- Gestiona un repertori bàsic memoritzat de frases i fórmules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que a vegades tendeix a concentrar-se en la pròpia producció dificultant la participació de l'interlocutor, o vacil·le a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapare la comunicació.
- Utilitza algunes estructures sintàctiques bàsiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu, i empra els recursos de cohesió textual més comunes (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat, o relacionats amb els propis interessos en situacions habituals i quotidianes, a pesar que encara comet errors importants.
- Utilitza patrons bàsics d'oracions memoritzades, sintagmes de poques paraules i fórmules estereotipades per a comunicar-se.
- Transmet informació limitada en situacions quotidianes simples.
- Utilitza estructures simples correctament, però encara comet de manera sistemàtica errors bàsics.
- Interactua utilitzant expressions molt breus, a pesar que les pauses, els començaments incorrectes i la reformulació resulten molt evidents.
- Formula preguntes i afirmacions senzilles i respon.
- Indica quan segueix la conversa, però poques vegades és capaç de comprendre bastant per a mantindre-la sense la col·laboració del seu interlocutor.
- Enllaça oracions i sintagmes amb connectors simples com *i*, *però* i *perquè*.
- Pronuncia i entona en general de manera intel·ligible i de forma prou clara per a ser entés, encara que els interlocutors hagen de demanar una repetició de tant en tant. A més, la forta influència d'altres llengües que parla en l'accent, el ritme i l'entonació poden afectar la intel·ligibilitat i requerirà la col·laboració dels interlocutors. No obstant això, la pronunciació de paraules familiars és clara.

C. Comprensió de textos escrits

- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.
- Coneix i aplica de manera bàsica a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en què s'usa l'idioma, extraient claus per a interpretar-los.
- Coneix les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant la modalitat i velocitat de lectura. Identifica la intenció comunicativa, el tema, els aspectes principals i els detalls rellevants de textos sobre temes quotidians, senzills, breus i convenientment contextualitzats (missatges, cartes, documents autèntics freqüents, fullets turístics i comercials, anuncis, instruccions i relats).
- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita.
- Comprén lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a temes generals quotidians i a aspectes relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals, i pot inferir del context i el cotext i els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

D. Producció i coproducció de textos escrits

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics bàsics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar estratègies bàsiques per a produir textos escrits breus, coherents i d'estructura simple i clara adaptats a contextos habituals, p. ex. copiant models segons el gènere i tipus textual, o fent un guió o esquema per a organitzar la informació o les idees.
- Duu a terme les funcions principals bàsiques demandades pel propòsit comunicatiu.
- Mostra un control bàsic d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i empra mecanismes simples de cohesió.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit bàsic d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes.
- Utilitza els signes de puntuació elementals (p. ex., el punt, la coma) i les regles ortogràfiques bàsiques, així com les convencions formals més habituals de redacció de textos, tant en paper com en suport digital.

E. Mediació

- Coneix els aspectes més bàsics que caracteritzen a les comunitats de parlants i les diferències i similituds més significatives quant als costums, usos, actituds,

relacions i valors que prevalen, i és, en general, capaç d'actuar en conseqüència, encara que a vegades recórrega a l'estereotip.

- Identifica a vegades, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com algunes intencions bàsiques dels emissors i receptors.
- Interpreta, a vegades correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que s'observen en els emissors o destinataris per a adaptar el seu discurs a les funcions requerides, encara que sovint no ho faça de manera fluida.
- Pren notes d'alguna informació necessària que considera important traslladar als destinataris.
- Transmet els aspectes principals continguts en textos breus i senzills sobre temes quotidians d'interés immediat, sempre que s'expressen amb claredat en un llenguatge senzill.
- Col·labora en tasques senzilles i pràctiques, preguntant què opinen els altres, fent suggeriments i comprenent les respostes, sempre que pugui demanar repeticions o reformulacions ocasionalment.
- Contribueix a la comunicació, utilitzant paraules senzilles per a convidar persones a explicar coses, indicant quan entén o està d'acord. Transmet el tema fonamental en situacions quotidianes predictibles sobre desitjos i necessitats personals.
- Reconeix quan els parlants estan en desacord o quan es produeixen dificultats i utilitza recursos lingüístics de manera senzilla per a buscar compromís i acord.

Nivell B1

Els criteris de correcció de les diferents destreses per a aquest nivell seran els següents:

A. Comprensió de textos orals

- Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient claus per a interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, condicions de vida, relacions interpersonals, cinésica i proxémica, costums i valors, i convencions socials de les cultures en les quals s'usa l'idioma.
- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix la funció o funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori comú dels seus exponents, així com patrons discursius bàsics relatius a l'organització textual.
- Aplica a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics d'ús freqüent en la comunicació oral.
- Reconeix sense dificultat lèxic oral d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians, de caràcter general, o relacionats amb els propis interessos, i pot inferir del

context i del cotext, generalment de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

- Discrimina els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix les intencions comunicatives i els significats generalment associats a aquests.

B. Producció i coproducció de textos orals

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com a dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la deguda propietat i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar adequadament les estratègies per a produir textos orals breus o de mitja extensió, coherents i d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge, i reparar la comunicació.
- Duu a terme les funcions principals demandades pel propòsit comunicatiu, utilitzant adequadament els exponents més habituals d'aquestes funcions, i seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.
- Maneja un repertori memoritzat de frases i formules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant formules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que a vegades botiga a concentrar-se en la pròpia producció dificultant la participació de l'interlocutor, o mostre algun titubeig a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapara la comunicació.
- Utilitza amb la deguda correcció i flexibilitat estructures sintàctiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu, i empra en general adequadament els recursos de cohesió textual més comunes (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals, i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat, o relacionats amb els propis interessos en situacions habituals i quotidianes, encara que encara cometa errors importants, o haja d'adaptar el missatge, quan les demandes comunicatives són més complexes, o quan aborda temes i situacions poc freqüents en situacions menys corrents, recurrent en aquest cas a circumloquis i repeticions.

- Pronuncia i entona de manera clara i intel·ligible, encara que resulte evident l'accent estranger, o cometa errors de pronunciació sempre que no interrompen la comunicació, i els interlocutors hagen de sol·licitar repeticions de tant en tant.

C. Comprensió de textos escrits

- Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient claus per a interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en les quals s'usa l'idioma.
- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant al mateix la modalitat i velocitat de lectura.
- Distingeix la funció o funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, així com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització, desenvolupament i conclusió propis del text escrit segons el seu gènere i tipus.
- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, segons el gènere i tipus textual, i comprendre-les intencions comunicatives generalment associades a aquests.
- Comprén lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals, i pot, generalment de manera correcta, inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.

D. Producció i coproducció de textos escrits

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la deguda propietat i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar estratègies adequades per a elaborar textos escrits breus i d'estructura simple adaptats a contextos habituals, p. ex. copiant models segons el gènere i tipus textual, o fent un guió o esquema per a organitzar la informació o les idees.
- Duu a terme les funcions principals demandades pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més habituals d'aquestes funcions i els patrons discursius d'ús més freqüent per a organitzar el text escrit segons el seu gènere i tipus.
- Mostra un control raonable d'estructures sintàctiques d'ús freqüent, i empra mecanismes simples de cohesió (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i

temporal, juxtaposició i connectors bàsics), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.

- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents i sobre temes menys coneguts haja d'adaptar el missatge.
- Utilitza, de manera adequada per a fer-se prou comprensible, els signes de puntuació elementals (p. ex. punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques, així com les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

E. Mediació

- Coneix els aspectes generals que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents, i les diferències i semblances més significatives que existeixen entre els costums, els usos, les actituds, les relacions i els valors que prevalen en les unes i les altres, i és capaç d'actuar en conseqüència sense cometre incorreccions serioses en el seu comportament, encara que pot ser que a vegades recórrega a l'estereotip.
- Identifica, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com les intencions bàsiques dels emissors i receptors quan aquest aspecte és rellevant.
- Interpreta, en general correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que observa en els emissors o destinataris per a acomodar el seu discurs al registre i a les funcions requerides, encara que no sempre ho faça de manera fluida.
- Pot facilitar la comprensió dels participants recorrent a comparacions i connexions senzilles i directes amb allò que pensa que poden conèixer.
- Pren notes amb la informació necessària que considera important traslladar als destinataris, o la recapta amb anterioritat per a tindre-la disponible.
- Repeteix o reformula el que s'ha dit de manera més senzilla o una mica més elaborada per a aclarir o fer més comprensible el missatge als receptors.
- Fa preguntes simples però rellevants per a obtindre la informació bàsica o complementària que necessita per a poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.

Nivell B2

Els criteris de correcció de les diferents destreses per a aquest nivell seran els següents:

A. Comprensió de textos orals

- Coneix amb la deguda profunditat, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics

generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats en les quals es parla l'idioma i els trets específics de la comunicació oral en aquestes, apreciament les diferències de registres, estils i accents estàndard.

- Coneix, i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds dels parlants clarament senyalitzades, tant implícites com explícites.
- Distingeix la funció o funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat de diferents exponents de les mateixes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diferents gèneres i tipus textuals orals pel que respecta a la presentació i organització de la informació.
- Comprén els significats i funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interés o d'especialització.
- Reconeix lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els propis interessos i necessitats en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional, així com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en la llengua oral de caràcter literari.
- Discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives.

B. Producció i coproducció de textos orals

- Aplica adequadament a la producció de textos orals monològics i dialògics els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diferents registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció, i sap aplicar eficaçment i amb certa naturalitat, estratègies adequades per a produir textos orals monològics i dialògics de diversos tipus i de certa longitud, planificant el discurs segons el propòsit, la situació, els interlocutors i el canal de comunicació, i fent un seguiment i una reparació del mateix mitjançant procediments variats (p. ex. paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es realitza sense esforç per la seua part o la dels interlocutors.
- Aconsegueix aconseguir les finalitats funcionals que pretén utilitzant, d'entre un repertori variat, els exponents més adequats al context específic.

- Articula el seu discurs de manera clara i coherent seguint els patrons comuns d'organització, segons el gènere i el tipus textual, desenvolupant descripcions i narracions clares i detallades, argumentant eficaçment i matisant els seus punts de vista, indicant el que considera important (p. ex. mitjançant estructures emfàtiques), i ampliant amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna rrelliscada esporàdica o error no sistemàtic que pot corregir retrospectivament, seleccionant-les adequadament i amb flexibilitat, segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un variat vocabulari sobre assumptes relatius a la seua especialitat i interessos i sobre temes més generals i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Ha adquirit una pronunciació i entonació clares i naturals.
- S'expressa amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, i sense manifestar ostensiblement que haja de limitar el que vol dir, i disposa de suficients recursos lingüístics per a fer descripcions clares, expressar punts de vista i desenvolupar arguments, utilitzant per a això algunes estructures complexes, sense que se li note molt que està buscant les paraules que necessita.
- Inicia, manté i acaba el discurs adequadament, fent un ús eficaç dels torns de paraula, encara que pot ser que no sempre ho faça amb elegància, i gestiona la interacció amb flexibilitat i eficàcia i de manera col·laborativa, confirmant la seua comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, convidant a uns altres a participar, i contribuint al manteniment de la comunicació.

C. Comprensió de textos escrits

- Coneix amb la deguda profunditat, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de practica en les que s'usa l'idioma i els trets específics de la comunicació escrita en aquestes, apreciand les diferències de registres i estils estàndard.
- Llig amb un alt grau d'independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diferents textos i finalitats i aplicant eficaçment altres estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds clarament senyalitzades dels autors, tant implícites com explícites.
- Distingeix la funció o funcions comunicatives del text, tant secundàries com principals, i aprecia les diferències d'intenció comunicativa i de significat de diferents exponents de les mateixes segons el context i el gènere i tipus textuais.

- Comprén els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diferents gèneres i tipus textuais pel que respecta a la presentació i organització de la informació.
- Comprén els significats i funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interés o d'especialització.
- Compta amb un variat vocabulari actiu de lectura, encara que tinga alguna dificultat amb expressions poc freqüents, que inclou tant un lèxic general com més específic, segons els seus interessos i necessitats personals, acadèmiques o professionals, així com també expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en el llenguatge literari; i identifica pel context paraules desconegudes en temes relacionats amb els seus interessos o camp d'especialització.
- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.

D. Producció i coproducció de textos escrits

- Aplica adequadament a la producció de textos escrits els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, adaptant el registre i l'estil, o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per a expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatiu i evitar errors importants de formulació.
- Aplica amb flexibilitat les estratègies més adequades per a elaborar textos escrits de certa longitud, detallats i ben estructurats, p. ex. desenvolupant els punts principals i ampliant-los amb la informació necessària a partir d'un esquema previ, o integrant de manera apropiada informació rellevant procedent de diverses fonts.
- Realitza les funcions comunicatives que persegueix utilitzant els exponents més adequats al context específic d'entre un repertori variat.
- Articula el text de manera clara i coherent utilitzant adequadament, sense errors que conduïsquen a malentesos, els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic per a desenvolupar descripcions i narracions clares i detallades, argumentar eficaçment i matisar els seus punts de vista, indicar el que considera important (p. ex. mitjançant estructures emfàtiques), i ampliar amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna reliscada esporàdica o error no sistemàtic que no

afecta la comunicació, seleccionant-les adequadament i amb flexibilitat, segons la intenció comunicativa en el context específic.

- Disposa d'un ampli lèxic escrit d'ús comú i sobre assumptes relatius al seu camp d'especialització i interessos, i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Utilitza amb raonable correcció, encara que encara puga manifestar influència de la seua(s) llengua(s) primera(s) o unes altres, els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específics (p. ex. parèntesis, guions, abreviatures, asteriscos, cursiva), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

E. Mediació

- Coneix amb la deguda profunditat, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats en les quals es parla l'idioma, així com les seues implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diferents registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció, i sap aplicar eficaçment i amb certa naturalitat, estratègies adequades per a adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i al canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p. ex. paràfrasis, circumloquis, amplificació o condensació de la informació).
- Sap obtenir la informació detallada que necessita per a poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.
- Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre, i la detalla de manera satisfactòria segons siga necessari.
- Transmet amb suficiència tant la informació com, en el seu cas, el to i les intencions dels parlants o autors.
- Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent preguntes per a abundar en alguns aspectes que considera importants, i resumint la informació i els arguments quan és necessari per a aclarir el fil de la discussió.
- Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i resumeix apropiadament els seus aspectes més rellevants.
- És capaç de suggerir un acord, una vegada analitzades els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

B) CRITERIS DE QUALIFICACIÓ EN ELS CURSOS CURRICULARS I EN LES PROVES DE CERTIFICACIÓ. ÚS DE RÚBRIQUES COM A INSTRUMENT D'AVALUACIÓ DE LES ACTIVITATS DE LLENGUA PRODUCTIVES

Al llarg dels cursos primer, segon i tercer d'A2; primer de B1 i primer de B2 el professor realitzarà diversos controls —almenys dos— amb la finalitat de fer un seguiment del progrés de l'alumnat i poder procedir a l'avaluació del curs. Un d'aquests controls haurà de realitzar-ho durant el primer quadrimestre. Les proves finals es realitzaran el mes de maig. L'objectiu de les proves és avaluar cadascuna de les destreses.

Per a aconseguir l'APTE en l'avaluació final del curs l'alumnat haurà d'obtenir un mínim d'un 50% en cadascuna de les destreses a avaluar, i la suma de tots els resultats ha de ser igual o superior al 60% de la puntuació total, en primer i segon d'A2, i igual o superior a 65% en tercer d'A2.

Si el candidat no aconseguira el 50% en alguna de les destreses, pot presentar-se a la convocatòria extraordinària, que es celebra al mes de juny, quedant reservada fins llavors la nota de les parts superades en la convocatòria ordinària.

DESTRESSES AVALUABLES	PUNTUACIÓ (%) RESPECTE AL TOTAL DE L'AVALUACIÓ
Comprensió escrita	20%
Comprensió oral	20%
Producció oral:	20%
Producció de textos orals (monòleg)	10%
Coproductió de textos orals (diàleg)	10%
Producció escrita:	20%
Producció de textos escrits	12%
Coproductió de textos escrits	8%
Mediació:	20%
Mediació escrita	10%
Mediació oral	10%
PUNTUACIÓ TOTAL	100%

La Conselleria d'Educació no convoca una Prova de Certificació unificada per a el nivell d'ensenyament A2. Per a l'obtenció de la certificació de l'A2 li basta a l'alumne amb aconseguir la qualificació d'APTE en 3r d'A2. Per a obtenir la qualificació final d'APTE i promocionar al curs següent cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50 % i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 65 % en la convocatòria ordinària. L'alumnat «no apte» en la convocatòria ordinària podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària únicament a les activitats de llengua en què haja

obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65 %. En el cas que en la convocatòria extraordinària l'alumne o l'alumna no s'haja presentat a una activitat de llengua en què en la convocatòria ordinària haja obtingut una puntuació igual o superior al 50 % i inferior al 65 %, se li guardarà la nota d'aquestes activitats de la convocatòria ordinària per a calcular la nota global i en cap cas se li assignarà la qualificació de «no presentat». En el cas que s'hi haja presentat, es calcularà la nota global amb el resultat de la convocatòria extraordinària d'aquestes activitats.

Per a l'obtenció de la certificació dels nivells de B1 i B2 l'alumne haurà d'inscriure's en la Prova de Certificació corresponent que cada any convoca la Conselleria d'Educació i obtindre la qualificació d'APTE en aquestes proves. Aquestes proves són unificades per a totes les escoles d'idiomes de l'àmbit de gestió d'aquesta Conselleria. El disseny de les proves tindrà en compte el grau de domini de l'alumne en l'ús de la llengua i el conjunt d'objectius específics per destreses.

La qualificació final global de la prova s'expressarà en termes d'«APTE» o «no APTÉ». Per a obtindre la qualificació final d'«APTE» cal superar totes les activitats de llengua de la prova amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50 % i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 65 %.

La Prova de Certificació consta de 5 parts independents, corresponents a cadascuna de les destreses a avaluar. Les parts en què es divideix la prova corresponen a les següents destreses:

DESTRESSES AVALUABLES	PUNTUACIÓ (%) RESPECTE AL TOTAL DE L'AVALUACIÓ
Comprensió escrita	20%
Comprensió oral	20%
Producció oral:	20%
Producció de textos orals (monòleg)	10%
Coproductió de textos orals (diàleg)	10%
Producció escrita:	20%
Producció de textos escrits	12%
Coproductió de textos escrits	8%
Mediació:	20%
Mediació escrita	10%
Mediació oral	10%
PUNTUACIÓ TOTAL	100%

En la convocatòria extraordinària podrà presentar-se únicament a les activitats de llengua en les quals haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65%. En el cas que en la convocatòria extraordinària l'alumne o l'alumna no s'haja presentat a una activitat de llengua en què en la convocatòria ordinària haja obtingut una puntuació igual o superior al 50 % i inferior al 65 %, se li guardarà la

nota d'aquestes activitats de la convocatòria ordinària per a calcular la nota global i en cap cas se li assignarà la qualificació de «no presentat». En el cas que s'hi haja presentat, es calcularà la nota global amb el resultat de la convocatòria extraordinària d'aquestes activitats.

L'avaluació de les destreses receptives es realitzarà mitjançant proves objectives i seran corregides per un sol professor. En canvi, les proves de Producció i Coproducció Escrites i Orals i la Mediació seran avaluades per un mínim de dos professors mitjançant l'ús de les rúbriques elaborades per a eixe fi. Les notes finals es qualificaran com a APTE o NO APTE. A l'hora de qualificar les destreses es tindran en compte els criteris de correcció relacionats amb el currículum de cada nivell, així com els criteris específics de la pròpia Prova de Certificació. A aquesta Prova de Certificació pot presentar-se tant alumnat oficial o presencial com a candidats lliures.

Els alumnes oficials o presencials matriculats en cursos conduents a certificació hauran de realitzar al llarg del curs diversos controls -almenys dos- per a poder recollir dades que permeten al professor fer un seguiment dels avanços i dur a terme la seua avaluació. Aquests controls es distribuïran al llarg del curs acadèmic, procurant que un d'ells es realitze en el primer quadrimestre. Les proves finals es realitzaran el mes de maig. En el procés d'avaluació de l'alumnat es tindrà en compte l'avaluació contínua: els exercicis, tasques, intervencions i proves realitzades per l'alumne al llarg del curs. El resultat d'aquesta avaluació és independent de l'avaluació de la Prova de Certificació. Aprovar el curs no implica aprovar la Prova de Certificació ja que l'avaluació de la Prova de Certificació no depén del resultat acadèmic del curs.

Els alumnes del tercer curs d'A2 poden promocionar al primer curs de B1 i obtindre la certificació de l'A2 havent obtingut la qualificació d'APTE en l'avaluació final del curs. Els alumnes de segon curs de B1 poden promocionar a primer curs de B2 havent obtingut la qualificació d'APTE en l'avaluació final del curs. No obstant això, per a obtindre la certificació del B1 i del B2 els candidats hauran de presentar-se a la Prova de Certificació corresponent i obtindre en ella la qualificació d'APTE.

Els alumnes lliures, donada la seua condició d'alumnes no presencials, només podran fer la Prova de Certificació si prèviament s'han matriculat per a la realització d'aquesta prova.

C) CRITERIS D'AVALUACIÓ DELS CURSOS DE FORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

En els cursos de formació complementària: “Pràctica d'expressió oral. Nivell A2” i “Iniciació a l'àrab”, oferits pel departament d'àrab durant el present curs escolar, l'avaluació es durà a terme a través del seguiment de l'assistència a classe i la participació per part de l'alumnat. La qualificació final d'este curs serà: APTE/NO APTE i es requereix una assistència mínima del 75% de les classes.

D) CRITERIS D'AVALUACIÓ EN EL TEST DE CLASSIFICACIÓ

Per a la classificació dels alumnes de nou ingrés que desitgen accedir als ensenyaments en règim oficial presencial i amb la finalitat que puguem cursar els seus estudis en el nivell i curs d'acord amb els coneixements que demostren d'àrab, aquesta EOI ofereix un test de classificació que es duu a terme per part de cada departament durant el mes de juny i/o setembre i que requereix d'una matrícula prèvia.

La prova consta de diverses tasques de producció i coproducció escrita i oral que són dissenyades, administrades i avaluades pels membres del departament d'àrab, els qui, a la llum dels resultats obtinguts, determinen de forma consensuada quin nivell i curs correspon a cada candidat.

Els criteris que es tenen en compte a l'hora d'avaluar la prova són:

- Competència lingüística:
 - Riquesa i domini del vocabulari.
 - Riquesa i correcció gramatical.
 - Control fonològic.
- Competència pragmàtica i sociolingüística:
 - Coherència i cohesió.
 - Adequació.

6

MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS

L'alumnat amb necessitats específiques de recolçament pot sol·licitar les adaptacions escaients, a través de l'escola, a les unitats especialitzades d'orientació les quals determinaran quines són les mesures que s'han de dur a terme.

L'alumnat, o les persones representants legals en cas de ser menor d'edat, ha de sol·licitar l'adaptació a la direcció de l'EOI en que sol·licita la matrícula presentant en la Secretaria del centre la sol·licitud d'adaptació, juntament amb la documentació que acredite la seua situació personal. Una vegada sol·licitada l'adaptació, es seguirà el protocol corresponent per a la seua aprovació.

Aquestes mesures d'adaptació es duran a terme en les classes presencials i en les proves d'avaluació, així com en les proves unificades de certificació, i estaran vigents mentre la persona estiga matriculada en una EOI valenciana i sempre que es mantinga la seua situació personal.

En les proves de certificació, l'alumnat oficial que ja tinga reconegudes les seues adaptacions, haurà que sol·licitar-les novament en el moment en que realitze el tràmit d'inscripció a les PUC.

7

FOMENT DE LA LECTURA

Els alumnes podran participar en les activitats programades i gestionades per la comissió de mediateca de l'escola. Aquestes activitats inclouen:

- Taller d'aprendre a aprendre, la finalitat del qual és potenciar l'autonomia de l'estudiant.
- Grups de debat o de tertúlia literària tutoritzats per un professor, enfocats a promoure la lectura i l'habilitat de mediació.
- Competicions multilingüístiques, amb l'objectiu de fomentar el vessant lúdic de l'aprenentatge d'idiomes.

8

UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ

El departament d'àrab ve utilitzant les noves tecnologies de la informació tant a l'aula com fora d'ella. Comptem amb les plataformes ÍTACA i AULES, i des de 2005 el nostre Departament disposa d'una pàgina web de creació pròpia, *Caravana del Sud*, enfocada a proporcionar a l'alumnat materials per a l'autoaprenentatge i la formació permanent.

9

RECURSOS DIDÀCTICS

A més de l'exposat en l'apartat 8 d'aquesta programació, el departament d'àrab fa ús habitualment de recursos didàctics creats pels membres del departament que van des dels clàssics exercicis específics per a reforçar determinades destreses a uns altres més sofisticats, com l'explotació de vídeos i cançons, jocs, exercicis interactius...

10

ACTIVITATS CULTURALS COMPLEMENTÀRIES

Este Departament aposta per l'acompliment d'activitats culturals i acadèmiques destinades a complementar l'acostament del nostre alumnat a determinats aspectes socioculturals del Món Àrab.

Durant el present curs 2025-2026 el Departament d'àrab proposa realitzar activitats de distinta índole, a nivell departamental o en col·laboració amb altres departaments, per a commemorar dies assenyalats, com són: el Dia de la llengua àrab, el Dia del llibre o el Dia de la dona, etc.

També es podran organitzar:

- Eixides culturals amb els alumnes.
- Visionats de pel·lícules en les instal·lacions del centre, o en altres llocs.
- Visites guiades per les restes islàmiques de la ciutat de València o altres localitzacions.
- Viatges d'estudis a una institució acadèmica del món àrab. Esta activitat estarà dirigida als alumnes matriculats en l'EOI de València.
- Tallers de diferents temàtiques: cal·ligrafia àrab, dansa àrab, cuina àrab, henna o altres que resulten d'interés per a l'alumnat.
- Xerrades relacionades amb aspectes de la cultura i el món àrab.

Noèlia Parra
València, 24 d'octubre de 2025